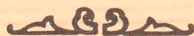

Збірка фейлетонів

ВІННІПЕГ

КАНАДА

Накладом В-ва "Поступ"

То.ко.е. н.ф.и.
з.и.и. "А.ф.е.к.т.и.в.а."
N 2578

SAM SHYLO WRITES

A Series of Humorous Essays

WINNIPEG, 1963 • 1990

Published by "Progress" Printing & Publishing Co. Ltd., 418 Aberdeen Ave., Winnipeg

СЕМ ШИЛО ПИШЕ

Збірка фейлетонів

Дар Читальні
„ПРОСВІТА”
Вінніпег, Канада

Накладом Видавництва “ПОСТУП”, Вінніпег, Манітоба.

ВІННІПЕГ, 1963, 1990.

ВІД ВИДАВНИЦТВА

Оце випускаємо в світ окремою книжкою збірку фейлетонів: “СЕМ ШИЛО ПИШЕ”. Ці фейлетони були поміщені на сторінках нашої газети “ПОСТУП” в роках 1959—1963. Писані вони були завжди на актуальні теми дня. Автором цих фейлетонів є о. СЕМЕН ІЖИК, який відзначається веселою вдачею та добрим гумором. Ще в Духовній Семінарії в Перемишлі в роках 1935—1939 провадив він т. зв. “Вечори Сміху” та видавав неперіодично: “Сатири-гумористичні Семінарицькі Вісті”. Багато гумору знаходимо і в його недавно виданих споминах: “Сміх крізь сльози”.

Фейлетони “Сем Шило пише” крім гумору мають подостатком моралізуючої сатири. До цього вживає автор українського канадійського жаргону. Чому? Відповідь на те дає автор у першому фейлетоні поміщеному в “Поступі” 13 вересня 1959 р.: . . . “Я пишу до Вас, так, як умію, ще рахувати по старокрайовому і то ще за тих часів, як дупістів на світі не було, бо вони перекрутили крайову мову . . . Пускайте так, як пишу, найфармарі хоч мене розуміють, як вас не розуміють так дуже по вченому . . . Як мішаю анґельське слово, то теж пустіть, може нова ґенерація хоць то єдно слово зрозуміє . . . Але своїх дітей навчайте літературної української мови такої, якою писав Тарас Шевченко . . .”

Видаємо цю збірку на домагання наших Читачів, які навіть наперед прислали гроші на видання книжки Сема Шила.

ВИДАВНИЦТВО “ПОСТУПУ”

Вінніпег, серпень 1963 р.

НА ЦЕРКОВНО-РОДИННІ ОКАЗІІ

ЮКРЕНІЄН КРИСМЕС

Містер Рихадтор!

Хочу Вам написати, жи дуже найс я мав Крисмес Голодей. Всьо було файно. Тільки я тепер хоруу на стомек. А то знаете від тих турків. Ходивім коледувати і в кужній хаті нас файно приймали і гостили. В кужній хаті давали їсти турка. Ай тинк со, жи забагато зібралося турків у моім столику і вони зробили революцію. Турки не лайкують віскі, а люди просили і я мусів кужного турка заляти одним шатом. Читав я в гісторії, жи горілку туркам не вільно пити, жи то їм законом заборонено. Тут у Канаді є диференц. Як прийдуть Света, то ци ти лайкуеш, ци ні — то мусиш їсти турка і то не голого, але разом з дре сінк і смарувати тим червоним сосом, жи го звать кренбері. Я того не робив, бо я чув без ридію, жи від кренбері можна дістали кенцер. Але то всьо фоні. Стомек боліти переста-

не, але я є сатесфайт, жи зібрав файну коляду на церкву і просвіту.

Ще Вам хочу написати, жи на 6 і 7 дженюара я дуже тішивсі, як без ридію колядували і на телевіжен показували наші Света і англіки казали, жи то є: “Юкрениєн Крисмес!” На кужнім стишіню, ци то на “Сікейвай”, ци на “Сіджеобі”, ци “Сікейесбі” говорили про Юкрениєн Крисмес і пускали українські коляди. Мені сі серце від того радувало і кажу до свого нейбора, скачмена: “Видиш, які ми українці славні. Ніхто не говорив про “Поліш Крисмес” ци про “Джермен Крисмес”, ци про “Френч” Крисмес”, тільки знають про “Юкрениєн Крисмес”.

Ми не є що будь. Нас у Манітобі є гандред тавзенд. На 7 дженуара мій форман шапу замкнув. Ангельська тічерка сказала мому бойсикові: “туморов жи би ти до школи не

йшов, бо туморов Юкрениен Крисмес”.

Ми в Канаді дочекалісі свого права. Навіть у місті Вінніпегу всі декорейшен, освічення і крисмес трі, стоять без цілі наші Свята аж до Йорда-

ну.

На тому кінчу свій лист. Дай Боже, жиби ви дочекалісі і на другий рік Юкрениен Крисмесу. І я піду ще коледувати, але юш не буду їсти турків.

Гуд бай!

ДОБЕЛ КРИСМЕС

Містер Ридахтор!

Оден Крисмес сі юш закінчив а другий юш сі зачинає. Християнин мусит святкувати два Крисмеси і мусит робити два целебрейшен. Від тих целебрейшен і в голові і в стамеку сі крутит. Бо знаєте маємо два Календарі і треба два рази свету Вечерю їсти і два рази ходити колідувати і два рази колідників приймати і два рази платити. Всьо іде на дабел і тому я маю дабел гедік.

В моім гавзі є дабел Календар. Я старий кунсерват тримаюсі старого Календара, як був в Олд Контрі. Моя мисис, як знаєте, є лібералка і вона перечинчуваласі на ню стаел Календар, такий як є в Канаді. Моя доня Джуді і мій соні Джімі тримаютьсі і старого і нового Календаря, а то ведлук денцу. Як сі зачинає піст на новий Календар — то Джу-

ді і Джімі ідут на денц до старокалендарної галі, а як є піст на Олд Календар, то вони ідут на денц до новокалендарної галі. І є обоє геппі. Вони мают ченс ходити на денси без цалий Божий рік. Українцький нарід є смарт, уміє жити так собі фіфті-фіфті, або, як кажут “гев на половину”. В Старому Краю казали: “І Богові свічка і дідькові огарок”.

Ми тримаємсі “юкрениен традишин і кенедіен фешен”. Ми їмо старокрайову кутю, голубці, пироги і пітпеньки разом з канадійським турком і кейком. Так само колідуємо і “Бог Предвічний” і “Джінгу бел”. З того поводу в нашій фамілії всі є сатесфайт і всі є геппі, но проблем, но тробел.

Писали казети, жи в Римі на Соборі хотят ухвалити третий Календар. Той третий Календар не буде ані “руский”, ані “польский”. Ци наші лю-

ди его приймуть, я сі дуже сумніваю. Бо знаєте, жи український нарід любить робити своєю традишин і буде так, жи една парафія буде триматисі старого Юліянського Календаря, друга парафія буде триматисі нового Грегоріянського, а інші парафії приймуть той ганц новий Соборовий Календар. Так воно буде фор шюр, беліф мі, ор нат, бо я наших людей знаю.

Наші люди люблять святкувати і то довго святкувати і будемо фор шюр мати: три Крисмеси, три Нью-їри, три рази будемо кутю їсти і три рази підемо з колядов .Тоді я буду фор шюр бровк.

Бо, як самі знаєте, Крисмес має великі експензи. Куждому треба купити крисмес презент і старому і малому. Без цілий місяць я мусів возити свою мисис до Вінніпегу на шапінг. Мої кешені стали такі порожні, жи я мусів витягати гроші з банку.

У Канаді, як знаєте, всі презенти роздає “Санта Клос”. Того року “Санта Клосови” в Монтреалю було також шорт

моні і він зрабував банок. То був “фані Санта Клос”, який не має ніц спільного з правдивим нашим Святим Миколаєм.

До Монтреальського “Санта Класа” - бандити є цілком подібний “Санта Клас” - Фідель Кастро з Куби. Єму було також шорт моні і тому Кастро пустив на сийл своїх братів - признерів. Гамериканці тих признерів закупили. Лест ір Кастро хотів за єдного признера єден трактор — тепер на сейлі Кастро продавав єдного свого брата за єдну пачку аспірини. Кастро продає своїх братів - признерів, так, як колись Юдаш продав Христа за 30 срібняків. Микита Хрущов ще гірший бандит, бо він своїх братів - признерів розстрілює, а українську пшеницю і медицину бере задурно...

Містер Рихахтор і всі Читачі “Поступу” без ружниці, який Крисмес святкуєте — я Вам всім бажаю зі щирого серця по українськи канадійським стилем:

**МЕРРИ КРИСМЕС
ЕНД ГЕППІ НЮ ІР!**

МИ ХОДИЛИ КОЛІДУВАТИ

Містер Ридактор!

Витаюсі з Вами і Вашими Читачами цим Старокрайовим привідом: “Христосі Раждає! “Маю в Бозі надію, жи ми відповісте: “Славіте Єго!” Юш сі скінчили два Крисмиси, скінчилисі два Нью Їри, тільки сі не скінчили колідники. Вони колідуют від 25 децембра до 20 дженуара. Як зачнут едного року, то аж кінчают другого. Є ружні колідники: церковні, братцькі, сестрицькі, політичні, партійні, безпартійні, новацькі, юнацькі, читальняні, просвітянські, корпоративні, кредит - юнійні. . . А всі вони є подвійні: ново і старо календарні. Я то лайкую, най українцька коліда лунає по наших фармах без цалий місяць. Але є ружні люди, едні колідників найс приймают, а едні їх з хати викидают. Такий то юш паскудний світ.

Зайшли ми до едного богатога фармера і кажемо: “Ци позволити заколідувати”? А він каже: “А на який Крисмес колідуете, руский, ци польський?”. Я ему відказую: “Не ма Крисмесу ані руского, ані польского, є тільки ЮКРЕНІ-ЄН КРИСМЕС!” Про Юкренієн Крисмес писав “Вінніпер

Фрі Пресс”, говорили без ридіо і показували на телевижен. Окей — каже фармер, юш вам вірю, колідуйте. Ми всі врзали на цалий регулятор “Бог Предвічний народивсі. . .”

Петро Статочний, жи є страшним церковним братом, зложив постарокраєвому вінчування: . . . “Гречний Господарю, вінчуємо Вас цим Народженим Христом, которийсі народив у місці Вифлеемі і розвеселив цалий сьвіт, той жиби і Вас розвеселив: щистьом, здоровійом, довголітнім житьом, а по довголітнім житю небесну коруну дістати, що Вам вінчуємо, того Вам і зичимо. Христосі Раждає!” . . .

Фармер дуже сі втішив і дякував за таке красне вінчування. Дав 5 долярів на коліду і дав нам файний трактунок.

Пішли ми до другої хати, але три пси на ярді так гарчали, жи нас до хати не пустили і ми не колідували. До едной хати ми прийшли до кичену і хотіли колідувати, але в лівінгруму тінеджейси нас заглушили. Там був цалий бонч тінейдж босів і дівчурів. Вони на грамофоні пустили рекорду: “Ясьо стіл моя кишка”

...Вони денсували польки і кричали: “Ясьо кишка!” Не було в хаті кому дати, жиби вони були кваєт і ми не колідували.

В єдній хаті була подібна сторія з телевиженом. Цала фамілія вачувала телевижен. Ми кажемо: “Ци позволите заколідувати?” — “Пліс, містер колідники, — каже господар, — маєте тут доляра на парафію, тільки не колідуйте

і нам не пиришкаджайте вачувати на телевижен Ед Салаван шов”... І ми тихонько вийшли. До своїх колідників я сказав: “Є місце для псів, є місце для “Ясьо кишка”, є місце для Салавана і реслінгів, а не ма юш місця для “Бога Предвічного”... Ходім до дому!

Більше не можу писати, бо мня серце болит. Да цол.
Гуд бай

БЛОКАДА ЦИ ПАРАДА

Містер Ридахтор!

У суботу на 17 Новембра вибравімся зо свойов мисис до Вінніпегу на маркети. Мисливімси, жи продам свій фармерський продукт і зроблю шапінг перед Крисмесом. Але сталось цалком інакше. Коли мсі зближав своїм троком нортендом до Мавтен і Салтер, увидівім повні штріти жінок з дітьми. Увидівім повно поліцаїв на моторцайклях, але я хочу їхати троком дальше, на маркети, а тут нагло кількох поліцаїв мене застопувало. Казали мені “стап енд донт мув!” Всі стріти є забльоковані. “Ват гепен? — питаю, ци то война, ци то така бльокада, як Кеннеді зро-

бив на Кубі” — “Лук, містер офіцер” — кажу до поліцая, жи сидів на моторцайклю — “Я не є Крущов і ракетів на троку не везу”.

— “Невер майн” — каже востро поліцай — “стап гір енд да цол!”

— Чуєш стара, кажу до свої мисис — покажи поліцайові, що везеш, бо він мені не вірит.

Моя мисис скинула з трока бленкет і каже до поліцая: — “Лук, містер сарджент, я тут маю файф турків, сикс чикенс, троха чізу, кріму, егс, чиснику енд капусти, да цол!

— Мамуню — каже поліцай — тими штрітами ви не можете їхати на маркет, ті штріти заперті, бо тими штрітами

буде зараз їхати Сенти Клас з Норт Полю аж до Ітона. Це розумієте?

— Розуміємо вас, пане поліцаю, видно, жи ви наш хлоп і по нашому нам всьо файно розтлумачили, а я сі настрашив, жи то бльокада Вінніпегу, жи то не дай Боже сі война зробила. А на вашого Сенти Класа я також цікавий подивитисі.

Забекувавім трока на беклайну коло конорового штору і пішовім зо свойов мисис дивитисі на параду.

На самому фронті й по боках їхали поліцаї на моторцайклях. Потім їхала офішіял гара, а за нею машерували кадети з прапорами, а дальше йшла войськова банда і грала марша. — Видиш стара — кажу до своей мисис — колись за небіжки Австрії я таку параду робив у Відні коло цісарского бургу. Але парада у Вінніпегу з войскової райдевей перечинчуваласі на цивільну. Почали по стріті підсакувати малі дівчури з білими палічками, а там дальше повно комедіянтів з циркусу, жи їх називають клавнами.

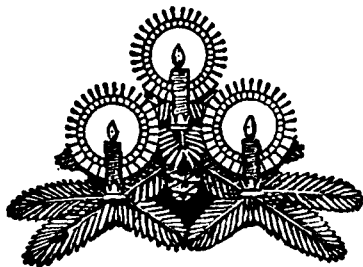
На самому кнці їхав “Кінг оф Парийд” — Сенти Клас. Він сидів дуже високо на фловтсі і був чудернацко вбраний. Довга борода, червона шапка і червоний халат

з білими рубцями. Виглядав на клавна. Єго тягнули олені. Він по дикунски сміявсі: “Го-го-го, гу-га-гу, го-го-го—Мери Крисмес — го-го-го...!”

Сей Сенти Клас не має ніц конекшен з нашим Святим Отцем Николаем. Бо наш Святий Николай убраний так, як бішоп у церкві. Має на голові золоту коруну, а в руках патерицю. Тутешний Сенти Клас є зроблений до бизнесу. Він цалу параду проводить: “Ту Ітонс Тойленд”. Він ходит по других шторах і штрітах. Для рекляма малюют єго з батлею кококоли ци з батлею віски. З хрисцянских святих зробили бизнесовці кумедіянтів. А ми сі всі на то дивили і наші діти і ми є геппі і кажемо, жи то є “найс біг парейд”.

На маркети я юш не поїхав, бо було ту лейт. Поліцаї ще довго тримали бльокаду по штрітах. Я вернувсі на фарму і дякував Богу, жи я зі свойов мисис не пропав у тій бльокаді.

Да цол

КРИСМЕС ШАПІНГ

Містер Рихадтор !

Без ті ту вікс я був дуже бизей. Ходивім зі своїов мисис шапінг до Вінніпегу. Света є радість, але не для всіх. Я си так мишлю, жи для куждого хлопа Крисмес тайм — то є спенд моні тайм. Купувати презента для цалої фамілії, для френдів, нейборів, милкмена, пейпер боя і ,як кажетсі по вченому етцетера, етцетера . . .А до того щі хтось вимислив два календарі. Єдна фамілія святкує новий календар, а друга старий — і без дувати дабел моні. Не хочу, тото я бідний хлоп мушу спенжи би сі хтось образив. Мушу трахтувати наш нарід так фифті фифті. Тут знаєте Канада фрі контрі кужден светкує, як му сі хоче, а без тото я мушу терпіти і моя кишеня також є фрі фром моні. Але най то буде,то щі добре, жи раз на рік є Крисмес, бо якби так не дай Господи був Крисмес кужного місяці, то хлоп би цалком зброкував, а файнанс компанії забрали би хату, фарму і всі другі проперти.

Моя мисис без два тиждні тігала мя по всіх шторах у Вінніпегу. Як ми си зачали від

Орецкого, Волчеса, Вудворта, Мен, від ди екс, всі секенд генд штори, Ітона, а закінчили на Гоцембею. Моя мисис ходила, оглядала, мацала, на Коли а юш не мав кеш моні, тягала, пробувала, пакувала, а мені казала: “Сем, ю пей!” тоді моя мисис потягнула мя до Ітона, бо вона там має баджет акант — то значить, жи вона може брати і райдевей не платити, платить лейтер з процентом. В старому краю то сі називало, жи бере на вексель. Моя мисис любить купувати в Ітона, бо там можна віддавати. Вона знаете купит, попробує ,покаже кумі, похвалитьсі, піде на денс, а пізніше каже: “Сем, іди і віддай до Ітона”. І я йду з єдного фльору на другий і віддаю. Ітон сі мя питає: “Містер, ват гепен? ват вронк? А я кручу як мя мисис навчила: “Ші донт лайк, да цол, гіф мі моні бек!” Ітон сі боком на мя подивит, трохи є мет, але пізніше сі трохи зашкірит, стаф від мене забере, дасть мені моні бек і щі скаже: “Тенк ю, містер Шило — меррі Крисмес ту ю!” Я моні ховаю, на елевейтора сідаю, бо мя болять поги, а потім на баса, а

потім на маркету до свого форда і вертаю до дому.

Кажу вам чисту правду, жи я без сі света є сик і таеер. Буду спати, бо хочу мати рест, коби хочь мня ті колядники не бадирували. Про то то напишу вам пізніше.

А тепер містер Ридахтор,

цалий Поступ і для всіх Читачів Поступу і для цалого Українського Народу я зичу від себе, від моєї мисис і від цалої фамілії блищої і дальшої:

МЕРРІ КРИСМЕС І ГЕППІ НЮ ЙР !

Да цол !

ТОЙ СЕНТА ЗРОБИВ МЕНЕ БРОВК

Містер Ридахтор!

Кужен день я є бизий. Моя мисис тягає мене до Вінніпегу на шапінг. На маркетах купивім крисмис трі. Моя донька Джуді юш крисмес трі прибрала і поставила в ливінг румі. Я єї дав гела, бо я рахувати крайовий хлоп і светкую Юкреїнян Крисмес на 7-го дженуарія.

Джуді каже, жи вона ходит до гайскул у Вінніпегу і на 7-го дженуарія не буде вдома. Вона хоче мати Крисмес вдома. Вона є райт, жи сі тримає нового календаря, а я є райт, жи сі тримаю старого. То сі називає по-ангельську проблем, а по-хлопськи встидаюсі сказати. . . Я є твердий хлоп і поставив на своїм і Джуді мусіла змухувати Крисмис трі до свого руму, а на 7-го дженуарія я перемухую його до лівінгрум.

Я хочу писати не про календар, бо то не є мій бизнес, а про Крисмес шапінг — то форшюр мій бизнес.

Без цалий рік я тяжко гарую і працюю на фармі і ті всі мої моні підут до Ітона за єдин Крисмес сізон.

Моя мисис зробила цалу лісту кому і що треба купити. Познаходила: ружні вуйки, цьотки, нефю, нейборс, френди, навіть милкмени, силзмени, пайпербої. . .

То всьо екпензи. Як на Крисмес закулядують “Голі найт” — то я собі заспіваю: “Ти Сем також голий. . .”

А то всьо без того Санта Клавса. Він провадить цалий бизнес. У Старому Краю то було диференц. Там Святий Отець Николай були, як правдивий біскуп, зі злотов корунов на голові і були вбрані в красні церковні ризи. І ті Свя-

тий Отець Николай ходили і дітям дарунки давали цілком задурно. А той магік Сента Клавз чарчує за кужен кавалок. Чувім без ридію, жи єдного “Сента Клавса” в Штицах забрали поліцмани до джийлу, бо тримав під бородов батлю “Коко - Коли” і собі потягав, але то не був “Коко - Кола” дрінг, а така фармерська гумбрага. Він був дронг і впа на стріті.

Такі то кумедії бувають в тому гамериканцькому бизнесовому світі. Забувають люди за Христа і за правдивого Святого Отця Николая. Але ви не забувайте, мої Дорогі френди, бо вокраїнцький нарід є, був і буде релігійний.

Вам всім бажаю Мерри Крисмес енд Геппі Нью Їр!

Да цол.

САНТА КЛАС ТО НЕ Є НИКОЛАЙ

Містер Рихахтор!

Скажіть мені так фюр шур, хто є сей Санта Клас? Я питавсі ружних людей, і вони мені ружні кавалки говорять. Єдні кажуть, жи Санта Клас то є наш крайовий Святий Николай. Другі се заперечують і кажуть, жи він є бизнесовий хлоп, такий собі спешіал на крисмиловий сізон.

Наш Святий Николай був цілком диференц. Його свято є на 19 децембра. Його убрання є цілком диференц від Санта Класа. Він має на голові коруну таку, як біскуп. Такий має жезл, таке красне, золоте убрання, як вбирається біскуп, як приїжджає на візитацію. Святий Николай приходить з неба разом з ангелами. Дарунки дітям дає під подушку.

На представленню то він каже “Мир дому сему” дітей благословить хрестом.

А тут у Канаді є цілком диференц. Він сі називає Санта Клас. А виглядає цілком, як паяц. Приходить десь аж з Норт пол. Ёго тягнуть на санках олені. Напереди є малий олень, жи сі називає Рудольф і має червону лямпку на носі. І той Санта Клас юш ходить два місяці: від новембра до кінця децембра. То всьо роблять бизнесові компанії. Санта Клас для них є гуд сийлемен. Його пікчуру малюють всюди. Він сидить у кухнім штоті і смієся: “го-го-го-го”. Менеджер також смієся, бо бизнес іде.

Я цілком не розумію, жи того Санта Класа пхають на саме Різ-

дво, замість маленького Ісусика. У нас колись ялинку — кримесетрі, приносив ангелик. Дарунки під ялинку одержували діти від Божого Дитяти, Ісусика. А тут той джаб всім виконує Санта Клас. Большевики мають такого “дядя мороза”. Ніц нема християнського, то всьо поганське.

Так, як колись жиди на пустині зробили си золоте телятко і в-му сі кланяли — так тут зробили си Санта Класа.

Мені дивно, жи той звичай приймають наші люди. Забувають за Святого Николая і за Різдво Божого Дитяти, а вірять в Санта Класа. Не дайтесі люди баламутити. Тримаєтеся свого українського й правдивого християнського звичаю і свої традишен тримайте!

Того Вам жичить зі Святами Христос сі Раждав!

Генні Нью Їр!

СВЯТКУЄМО ДОВГО

Містер Ридахтор!

В першій мірі хочу Вас і цалу Редакцію привитати канадійським звичаєм: Меррі Кримесет енд Генні Нью Їр!

Святкуйте здорові й бавтеся добре.

Наш юкраїнський народ любить святкувати довго.

Колись у Краю були празники, передпразденство і попразденство. Весіля робили цілий тиждень, а на другий тиждень ще поправляли.

Тут у Канаді губерман на такі довгі целебрейшен не дає ченсу. Але народ юкрейнський мудрий. Свого не подарує. На всьо знайде спосіб. І тому юкраїнці зробили си два календарі: старий і новий, жиби мали ченс венцей светкувати.

Як почнут святкувати від 24 децембра, Цалий місяць, як Бог приказав.

Трохи гарують наші мисис, бо наріжуть венцей турків у єднім гавзі, ніж козаки вирізали в Стамбулі.

Перед Кримесетом у всіх шторах така ціжба, як на бінго.

Я зі свойов мисис обходив всі бейсменти в Ітона і в Бея. Цалий тиждень ми робили шапінг. Для кужного треба було купити щось на презент.

Всюди файно і весело. На новий календар я їв турка, а на старий голубці.

Трохи троблю мав я з тими колядниками. Бо так обсядуть гавза як пчоли улий. На ню календар і на олд календар.

Мій сусід Гаррій взевсі на

спосіб. Як прийшли до нього куледники на 25 грудня, то він їх вигнав і сказав: “Геравт, я є твердий юкраїнець і светкую юкренієн Крисмес!” А як прийшли до нього коледувати на 7 дженюара — то мій сусід скрививсі і каже:

— Ам соррі, я юш по светах. Мій крисмес був на 25 грудня. Я счинчував календар . . .

І так сі Гаррій викрутив від коляди.

Я такий не є. Я даю куждому коляду і на кужду добру ціль. Я віддаю гонір куждому і респектую кужен календар. Бо ми є в Канаді.

Я щєраз і щєраз від себе і від своєї мисис і від цілої своєї фамілії зичу Вам всім —

Мєррі, мєррі Крисмес!

ЧАСОМ СІ ТАКЕ ТРАФЛЄЄ

Містер Рихадтор!

Хочу Вам закінчити писати про те, як я був за гелпера нашому фадєрові і як ми ходили зі свяченою водою.

Мій Форд модель “Гі” їхав о-райт, тільки на горбі коло Джана Струся, фадєр мусів форда пхати, бо щось сі згєдзив. А над ривером моя гара заїхала в дич і Стіф Костів витягав кіньми. То ще файно на світі, жи фармері не поканцєлювали всіх коней, бо хто би гари з дичів витягав?

Ідемо дальше від гавзу до гавзу.

— Зачєкай Сем — каже фадєр — а чому Ти обминаєш ті дві хати?

— Тут не наші — кажу — минулого року ми тут були з колядою, а тепєр тут юш є бородаті-меноніти. Таксамо і до тих трох

гавзів не підемо, бо то теж меноніти. За єдин рік, дєсять украинських фармерів пішло в чужі руки . . .

— А чому? — питає фадєр.

— Чому? То знаєте богато говорити, а мало слухати. Воно йде так, як старий тато помре, то син фарму продає і втікає до міста. Не хотять наші бойси на фармі робити. Вони воліють з динєркою до роботи ходити і слухати баса і фormanа, ніж бути на своїй фармі собі паном — індєпєндєнт. На-

ші піоніри колись корчували бущі, робили дороги і файні фарми, а тепер їх бойсики готові фарми з гавзами і машинеріов менонітам продають . . . Як так піде дальше, то за кілька літ не буде вже до кого піти з колядою, ані зі свяченою водою.

— Не журися, Сем, прийде ще такий час, що будуть з міста знова на фарми втікати.

Над вечір зайшли ми до одного гавзу. Пси не гавкали, було спокійно. А знаєте чому? Тому, що аж три бульдоки сиділи на кавчу у ливинг румі. Ми почали співа-ти: “Явився еси . . .”, але теле-вижен так голосно грав а цал-лий фул спід, що нашу коляду цалком заглушив.

На кавчі сиділа з бульдогами мисис. Навіть не встала. Як фадер кропив свяченою водою хату, то мисис, крикнула по ангельськи: — Уважайте містер, жиби вода не капнула на телевижен, бо можуть туби потріскати. Також не кропіть стіни, бо я їх перед Крисмесом пейнтувала!

Бідний фадер не знав, що ро-бити, ци святити, ци втікати.

Таке сі нам трапило в трох гавзах. Але ті мисис не були з на-ших, то спроваджуванні з овер-сіс. Як наші хлопці були на вой-ні, то сі в Англії поженили.

В кількох гавзах я мав файт за газету “Поступ”. Подумайте в кількох гавзах на столі я видів комуністичні газети.

— Чи вам, Джов, не встидно таке читати? — кажу так відра-зу — та ж ви християнин і като-лік.

— Та то українські газети — він каже.

Ті газети тільки писані украї-нськими буквами, але вони є про-тивні Україні й Канаді.

Фадер, як зачув нашу розмо-ву то почав всюди дуже кропити свяченою водою: всі руми, навіть на абстис пішов. А за той час, я файт виграв. Джов сканцелю-вав комуністичні газети, дав 4 дуляри на “Поступ”.

Гуд бай!

НАРЕШТІ СВЯТА СІ СКІНЧИЛИ

Містер Рихахтор!

Не писавім довго, бо чекавім, жибісі скінчили Крисмесові Све-та. І нарешті сі скінчили. Вони держалисі довго, бо одного року сі зачали, аж другого сі скінчи-

ли. Від 25 децембра найтін сік-сті до 20 дженуара найтін сіксті вон.

То сі так тягнуло ведлук руж-них календарів. Тепер маємо два календарі і так сі довго тягне, а

як буде третій то буде ще довше. Читавім у газеті, жи Юнайтет Нейшен мають зробити третій календар. Бо вони кажуть, жи ті два цалком юш не здалі. Єден ту лонг, а другий ту шорт. Вони хотять від одного календаря обтяти і додати другому і так вийде третій. Той третій календар буде мати 13 місяців, а кужен місяць по 27 днів.

Я си так міркую, жи на никст ір будемо мати три Крисмеси, три ню іри і три Йордані. І я бідний буду мусів трі таймс презента купувати, трі таймс святу вечерю їсти, трі таймс колядників приймати, трі таймс шашінг робити і трі таймс у Ітона віддавати. Форшур, як сі зачне Крисмес у децембрі то сі скінчить аж у Істері. Бо наші люди таксі скоро не перечинчуют і той третій календар так райдевей не приймут. Єдні єго приймут, а єдні ні. Я си так мишлю, жи Юнайтет Нейшен будут мати з нами тробель без той третій календар.

Без ті цалі света я був дуже бизий з колядниками, телевижи-нами і радіо стешінями. Бо то вєсьо колядувало і кричало Меррі Юкренієн Крисмес! Я сидів коло ридію і крутив з єдного стишіня на друге: Скейвай, Сікеарсі, Сіджобі, Сікесбі, Сібідоблю і там ще другі менші сікейкі. Єден програм ішов за другим, часом сі злізли два на купу. Моя мисис сиділа коло телевижин і крутила свичом з єдного каналу в другий канал, як то кажут по ангільски з чекал трі на ченел севен. (Містер Рихахтор скажіть мені, як чисто по вокраїнцькі сказати “ченал”, бо знаєте, “канал” трохи паскудне слово.) Ми сі всі радували і були гешпі, жи ридію, телевіжен так красно колядували. Ми юш стали славним народом. З нами сі пала Канада рахує.

Да цол і Гуд Бай!

Говорім по українцькі, пишім і співаймо. Дай Боже дочекати такого самого на другий Крисмес.

ЗІ СВЯЧЕНОЮ ВОДОЮ

Містер Рихахтор!

Не будьте маркотні, жи я до Вас давно не писав, бо я тими днями був дуже бизий. Ось послухайте. Минулого місяця єпископ счинчував у нашій па-

рафії священника. Прийшов до нас новий парох такий крайовий, жи сі тепер називає дипісний. Першу відправу мав у нашій церкві на Света... Файний голос має, співає басом.

Казане говорить теж виразне. Тільки біда, жи говорить високим щиблетом і люзує дуже інтелігентні слова так, жи простому хрисянинові тежко зрозуміти. Але то байка, ми до него привикнемо, а він до нас,

Я Вам хочу написати чому я був бизій. На другий день по Йордані, сиджу рано в хаті та заїдаю брекфест. Аж тут до хати входить наш новий фадер і каже до мене:

Слухайте, пане Шило, може би ви пішли зі мною по хатах зі свяченою водою. Знаєте я тут новий, нікого не знаю і гари не маю. Хочу відвідати кожну хату з йорданською водою так, як наш український звичай велить.

— Окей фадер, — кажу — я піду з вами. Може і я щось скористаю, бо знаєте ще попередній фадер називав мене Мужом Довір'я для “Поступу” і я тепер буду мати ченс колектувати передплати для “Поступу”.

Пішов я до свого гереджу, викотив свого Форда “Модель Ті” й гайда в дорогу. Наш дистрикт великий, овер гандред фармерів живе і трохи пенсійників у місті. Кілька шторників, гереджменів, готельник, стишійник і тічер. То цала наша парафія.

Заки ми заїхали до першої хати зкінця, то фадер опові-

дав мені про Старий Край.

— Як я ходив у Краю зі свяченою водою, — каже до мене фадер — то не так, як тут самий. Напереді йшов дяк з дзвінком, а за ним паламар з кропильницею, пізніше йшов священик, а з-заду міхоноша. Був ще й фірман, що возив нас кіньми, запряженими до саней. Як ми вступили на подвір'я, то господар отворяв двері. Ми входили з великою парадюю. Дяк дзвонив і співав “Явился еси. . .” Паламар подавав кропило, священик окроплював хату свяченою водою. Ціла родина вставлялася в один ряд і цілували хрест. Господар насипав у мішок збіжжя, а господиня подавала прядиво. Міхоноша це забирив і ніс до саней. І так поволі ми ходили від хати до хати.

— Забудьте за те, фадер, — тут у Канаді є диференц. Тут не потрібно вам такий бонч людей, жиби з вами ходив, бо то великий екпенс. Я вам співати поможу, замість дяка. Паламаря вам не треба, бо тут кроплять з маленької флящинки. Міхоноші вам також не треба, вистарчить одна кишенья в ковті.

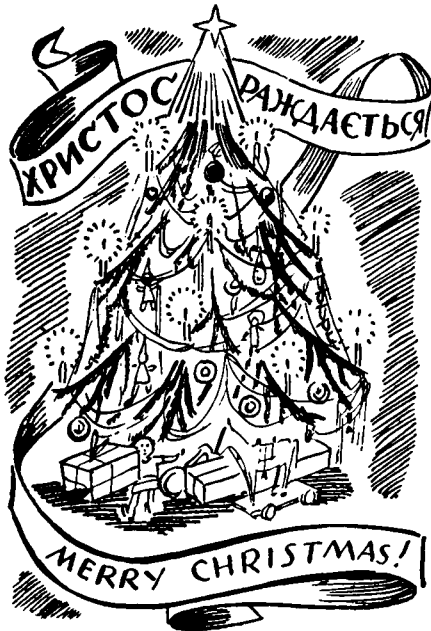
І так ми си з фадером поговорили про старий і новий край і заїхали під першу хату. Ще добре ми не вилізли з гари, а тут нам на привитан-

не вибігли аж три пси. Почали гавкати й скакати. Фадер настрашивсі і зачав кликати: “Бровку”, “Бриську”... а пси ще гірше гавкають. Я крикнув “шарап”! — і пси замовкли. Ми ввійшли до хати. Відспівали “Явился еси...”, фадер покропив хату, поставив на стіл календар і образок, фармер дав дуляра і ми поїхали далі. До другого фармера ми не могли заїхати, бо ярду замело снігом. Ми лишили форда на гайвей, а самі пішли

пішки. Юш здалека чекали на нас пси.

— Фадер, — кажу — не бійтеся, тут пси не кусають, тільки тримайте реверенду в руках, жиби її вам не пошарпали. Сей фармер дуже файно нас прийняв, погостив і навіть дав два дуляри. В третій хаті було так само. І фадер каже до мене, “Тут у Канаді такі добрі люди, як у старім Краю. Наші фармері в Канаді дуже гостинні й дуже щирі”.

Да цол і Гуд бай!

СКІНЧИВСЯ “ТВИСТ” — ПОЧАВСЯ ПІСТ!

Дуже популярним став тепер танець “Твист”. По всіх наших залях танцюють “Твиста” замість коломийки.

Містер Ридактор!

Перед Великим Постом відбувалисі по всіх галях і по всіх бейсментях “Пушціне”. або, як казали в Старім Краю “Колодка” або просто “Запусти”. Всі гуляли без цалий місяць, а то ведлук двох календарів. Бо є деякі бойсики, жи якіскі скінчили запусти в ново - календарній галі, то вони пізніше перемухувалисі на денси до старокалендарної галі. Як би ще був третій календар — то такі бойсики не мали б ніколи Великого Посту.

В суботу на 3-го марця забравім свою мисис і доньку Джуді, сіли ми на форда і поїхали до Вінніпегу на запусти. Пішли ми до едної народовой галі в новому бейсменті. Заплатили адмишен і дістали тикети на сопер і горячі напитки, жи сі називає “колд бір”.

Ми зіли сопер. Моя стара і Джуді зачали денс, а я забрав тикети і пішов до бари. Пізні-

ше почавім приглядатисі, як то наш нарід танцює. Ружні були там денси, як полька, вальс, танго, батерфлай, чача, шатіс і ще якісь там викрутаси. Мені сі жаль зробило, жи юш наш нарід, стара меніграція, нова меніграція, тутешня генерація і дипіська генерація юш не танцюють: ані коломийки, ані козачка, ані гопака, ані аркана, ані другого народного, ци політичного танцю. Як я приїхав у Канаду за піршої святової войны — то вукраїньку традицію пильнував і на куждій забаві присюди танцював. Тепер є диференц. Наш нарід перечинчувавсі. Свое забув і чужого сі чіпив.

Ось послухайте, яке я чудо видів на тих “наших” запус-тах.

На стейдж вийшов якийсь хлоп, не знаю з якої генерації, бо почав говорити трохи по вукраїньки, трохи по ангельску, трохи по канадійску:

“Лейдіс і джентелменс! зараз буде сурпрайс денс, ню денс, борн естердей. Прийшов до нас зі Штиців. Називаєсі “ТВИСТ”. Гей музиканти грайте! Каман еврїбади... т в и с т !!

Яксі зачав той денс, яксі зачало всьо викручувати — то кажу Вам правду, мені сі в голові закрутило, якби випив з пів кийса пива. Я не знав ци я є в африканцьких джунглях між чорним диким народом, ци в народній галї між культурним вукраїнцьким народом. Моя Джудї також сі твистувала, а навіть моя стара мисис хотїла йти, але я її злапав і не пустив: “Ти стара положи собі ноги, я не маю грошей, жиби дохтори тобі фіксували ноги і крижі!”

Приступивїм до Богдана, жи продає ружні казети і питаюсі его: “ЩО ТО Є ТВИСТ?” Він витягнув з кишенї невеличку казетку ци магазин “ЛИС Микита” з Дїтройту і каже: “прочитаєте собі містер Шило, що про ‘твист’ пише пан ІКЕР.” І я зачав читати з “Лиса Микити” про “твист” ось що:...

Декїлька слів про те, що воно за личина той “твист”. Виходить, що це ніби танець, і то такий, що переплюнув усі румби, самби та інші джеребоки, Якби ви пробували перекласти “твист” на нашу мову, то

вийшло б, що це танець скручений, покручений або перекручений. Так бо й виглядає для постороннього ока пара молодих людей, які “твистуються”: не люди, а живї коркотяги! Викручуються, наче в епілептичних спазмах, трясуться й дослївно розтрясаються в дребезги, а не вільно вам при тому всьому рушитись з місця, бо це проти закону!

З вищесказаного бачимо, що “твист” це танок форсовний, карколомний і хребтоломний, і тому поручається він радше молодїй генерації, яка ще має все своє, оригінальне, і на своєму місці, а не штучне, дороблене. Мається на думці різні частини організму, що бувають в декого, тут то там, заступлені плястиком чи іншими ерзацами. Борони вас, Боже, пускатись з таким реквізитом у шал твїстуння! Розтрясетесь та погубите все, що маєте не своє, включно зі штучними зубами.

Що це, прошу, не жарти, свідчать лікарські рапорти. З моментом, як “твист” умасовився, американські лікарї мають чимраз більше пацієнтів із вивихненими, а то й зламаними хребтами. Тут то там уже підносяться стривожені голоси проти тієї пошестї. Ось, недавно, я чув по радію новинку, що один суданський шейк заборонив “твисткуватись” одалїскам у його гаремі... Чого, мовляв, забагато, того й собаки не хочуть їсти!

Що ми, українці, нація молода,

здорова й фізично видержлива, проте може засвідчити новорічна, а радше старорічна забава в одній з наших Народніх Централь... Під несамовиті звуки т. зв. студентської оркестри "твист" відходив на цілий регулятор! Молодша генерація викручувалась і тряслась цілісіньку ніч, мов галярета, та й деякі середняки не відставали, а проте все скінчилось щасливо, не було жодного випадку звихнення хребта чи там чого іншого, і пан менаджер ніразу не викликав амбулянту!

Тричі слава! Не поламали нам хребтів поляки, німаки, большеви-

ки, то й жоден "твист" не подолає нас!..."

Так то файно Ікер написав. Я є егенст "твист". бо "твист" як не поламає нам хребтів, то поламає душу і моральність. Наказую цілому вукраїнському народові тут у Канаді, жиби "твиста" викинули з куждої нашої галі, жиби юш більше ніхто "твиста" не танцював. Тримайтесі традиції. Танцюйте коломийки і козачка, а "твиста" відішліть радевей звідки він прийшов.

Да цол і Гуд бай!

Я ДІСТАВ ФАЙНІ ЛИСТИ

Містер Ридахтор!

Заки я вам дещо напишу про Істер голидей, то наперед хочу Вам сказати, жи я дістав файного листа від одної фамілії з Манітоби. Вони пишуть: "...Містер Сем Шило, чому Ви не пишете свої сторі в кужному числі "Поступу"? Мій хлопець, котрому є 6 років, дуже любить слухати, як я єму читаю про Сема Шила. До мого хлопця приходить "Мій Приятель", але сей магазин є за тяжкий для мого хлопця, він ліпше любить "Поступ", бо там є Сем Шило. Моя жінка також любить читати Сема Шила. Вона вирізує Сема Шила з "Поступу" і відсилає другим жінкам. Для мене також ті всі сторії є інтересні. Мій син посилає для Сема Шила одного дуляра, жиби мав на чорнило й папір..."

Другого листа дістав я зі Саскачевану. У листі було написано:

"...Посилаю одного дуляра для Сема Шила на щітину, а другого дуляра на дратву..."

Правда, жи файні листи? Як буду мати час, то буду писати більше сторій. Найся на-рід тішит.

Великодні свята пішли дуже файно. У церквах ішли відпра-

ви райтру, дзвони дзвонили, як у Старім Краю, тільки жи дівки не співали гаїлок під церквою. Вони кажуть, жи то юш олдфешен. Встидаються. У місті юш і жінки не хочуть пекти пасок. Вони ордерують собі готову паску в бекері, а писанку купують на маркетах. На фармах ще тримаютьсі жінки купи, рихтують всьо самі й файні паски печуть. Моя мисис віпекла таку велику і кругленьку паску, як спутнік. Також моя мисис вміє варити смачний борщ, пироги, голубці, а також потрафить сама зробити ковбасу. Нічого з кеніків вона не люує. Варта таку жінку тримати.

Дякую всім, жи написали до мене файні листи та прислали презенти. Я Вас усіх дуже файно прошу, жиби Ви запла-тили передплату на "Поступ" і жиби Ви "Поступ" читали від піршого пейджу до лецто-го. Як у нас у Краю казали, казету треба читати від дошки до дошки.

Гуд бай!

Я БУВ ЗА КУМА

Містер Ридахтор!

Мій френд Стіф запросив мене за кума. Стіф належит юш до секенд Дженерейшен. Єго тато приїхав малим бойсиком з Олд Контрі з Чотківського повіту. Стіф, єго син уженивсі з англічков і тосі називає микст мерідж.

Приїхавім на кольонію до нашої церкви. Людей було так фифті - фифті, ані не забогато, ані не замало. Фадер мав файне казане про якогось старокрайового ксьондза Шишкевича, що писав красні вірші і жи перший говорив казаня в Святому Юрі ві Львовві по вукраїнцькому. Я того Шишкевича не паметаю з Олд Контрі, бо я є з Гусятинського повіту, а Шишкевич був від Злочова. Я тільки добре знаю місіона Шишкевича зі Саскачевану. Він належить до тих ксьондзів Дентирисців і дуже файні казаня говорит, жи аж хочесі плакати і сьміяти.

Яксі скінчила Відправа, фадер зачав хрестити Стіфову бібі.

За куму була Пітова Мері, а я Сем Шило рахувати був за кума, жи сі по ангельску називає Гадфадер. Ми стояли на фронті коло малого столика, а Стіф, то є тато зо своїм

женом, тою англічкою, стояв зі заду.

Фадер питаєсі мами: — “Ци то хлопець чи дівчинка”. — Мама відповіла, жи то є гирл.

— Яке імя даєте для тої дівчинки — питає фадер.

— Ай гіф трі неймс — каже мама.

—Які?

—Джулай, — Мандей, — Міднайт!

—Шож це за імена? Чому такі імена даєте? — крикнув фадер.

—Ай гіф ю експленейшен, реверенд, — каже мама. Ю сі то є так: моя бібі родилася в місяці джулаю,тому її фирст нейм буде **Джулай**. Бібі вродилосі в мандей, тому на друний нейм буде мати **Мандей**, а тому, жи то було в саму 12 годину міднайт, то на третій нейм буде **Міднайт**.

—А що ти Стефане на то кажеш — питає фадер Стіфа, тата дитини.

— Моя жінка є басом, мусит так бути як вона каже — відповів Стіф.

— Пліс фадер, — каже мама, — охрестіть мою бібі: “Джулай, Мандей, Міднайт”. Моя гирл буде мати три спешіял неймс!

— То йдіть і шукайте собі

за “спешіал” священником, щоби вам такими іменами хрестив дитину, то тільки в Росії большевики називають своїх дітей: “жовтенятами” чи “гру денятами”. Я вам хрестити дитини не буду!— так востро відповів наш фадер.

Може мисис Стіфова перечинчує свою майну і назве свою доню: “Марія - Ева - Катерина” тоді никст сондей. фадер дитину охрестить і я буду за кума.

Да цол
і гуд бай!

СУПРУЖИЙ ЮВІЛЕЙ

Містер Рихадтор!

Минулої суботи бувім на подружжю юбілею мого френда Гарого і его жени Мері. Цала галя була людей, а спічів було тільки три, й то такі, яксі каже: “шорт енд світ”. Найстарший син Бил сказав: “Тенкю дед енд мам, жи я ваш син”. А донька, яка приїхала аж з Бісі, сказала: “Я є гепі тутки ниньки між вами бути, тенкю”. Третій спіч сказав сусід Джек: “Я ті гратуюлю, Гарі, жи ти зі свойов мисис вітримав аж 25 років. Я є твій близький сусід, тільки без фенц. Твоє жите добре знаю. На тому я кінчаю свій спіч, а ви всі встаньте і заспіваємо для наших юбілянтів: “Де згода в родині, де мир і тишина. . .”

Нарід співав аж сі вікна в галі трясли, а юбілянти аж плакали. Тоді до стола при-

ступив черман Фред і каже: “Я спіч казати не буду, тільки передаю вам від всіх гостей дарунок, кеш моні, гудред дулярів. Решта дулярів пішло на трахтунок і на музи кантів. То всьо, жи ми годні були на вас сколектувати. Як дочекаєте до злого юбілею, то дістанете добел”.

Всі заплескали в долоні, від співали “многая літа” і “Форгі из е джалі гуд фелов”, тай на тому сі скінчило.

Відтак музиканти заграли “аніверсарі вальца”. Наші юбілянти пішли в танець. Люди знов заплескали в долоні й казали: “Ми пірший раз за 25 років видимо, жи Гарі з Мері танцює”.

Пізніше музиканти врзали “польки”, а відтак “шатіз”, “батерфлай”, накінець “коло мийки”.

В часі перерви, бонч хлоп-

ців і жінок, старших піонерів зібрався коло юбілянтів і заспівав їм крайові дві пісні: “Бодайся когут збудив...” і “Мала я мужа піяка. . .”

Трахтунок ішов своїм порядком так, як стоїть на перміті Пізніше денц відходив аж до міднайт. Нарід сі файно бавив. Не було троблю. Сей раз обійшлося без файту. Бо на подружжю юбілею юш ніхтосі не файтує. Колись було інакше.

Накінець прийшли два мон

таки. Вони сі розглянули по галі, пізніше пішли до буфету. Порахували всі кейси і батлі. Понюхали ци не помішавсі губерманський стоф з фармерським. Подивилисі на перміт і щось там підписали й сказали, жи юш є міднайт. Президент галі сказав, жи то та галя руйнує на стендерт-фармер тайм. Монтаки сказали “окей” тай поїхали. А ми сі бавили аж поки когути не запіяли.

Гуд бай!

ВСЬО СІ ЧИНЧУЄ

Містер Ридахтор!

Світ міняєсі, а люди чинчуютьсі. В календарі показаласі весна — “спрінг тайм”, як кажуть англіки, а на дворі мороз, зима—“вінтер тайм”. Колись у Краю, як настала весна, то була весна, навіть пахло весною. А тут всьо йде на виворіть. У фебруарі сонце пріло і було 36 ебав, а як настала весна то райдевей упав сніг і пішло на 10 белов. Видко, жи природа в Манітобі не тримаєсі календаря. Чинчує календар так, як її сі подобає, куди вітер віє.

У нашому парляменті в Манітобі послі теж чинчують

маргарину. Одні хотять, жиби маргарина була фарбована, а другі, жиби була біла. І файтуютьсі на маргарині. А я би казав, жиби пани в місті іли наше фармерське масло і не шукали си біди з тов маргаринов.

Також сваряться за якесь метро. Хотять з Вінніпегу зробити метро. Але до того не хотять допустити французи зі Сент Боніфаксу. Вони навіть зробили демонстрейшен проти того метро. Треба було зробити сей демонстрейшен проти Хрушова. Але вони сі бояли, бо президент де Голь вислав би їх на Корсику. А наш Дафф Роблін є файний хлоп і сказав

їм, жи якось з тим метром зробіть.

Всьо сі чинчує. Гамериканці в Штицах випустили нового спутніка. І він замість на Місяць, полетів на Сонце. І бігає довкола Сонця і гріється. Гамериканці нарешті збітували большевиків. Вчені люди сказали, жи большевицький спутнік до Місяця не долетів, а пікчери вони самі поробили і казали жи то з Місяця. Се був блоф так, як то всьо, жи вони

на світі роблять, то є блоф і комуністична пропаганда.

Ци думаєте, жи Хрущов був хорий фор шур на флю, як мав їхати до Парижу? То було тільки таке політичне флю. Він хотів дати французам більше часу вимухувати дипістів на Корсику. Як він дістав грін лайт, тоді й флю скінчилося і Микита опинивсі в Парижу. Я си так думаю, жи я годен Вам про то всьо другим разом більше написати.

Гуд бай

ТРЮБЛІ З БІНГОМ

Містер Рихахтор

Скінчилисі трюблі зі святами, а зачалисі з Бінгами. Ін евері плейсах грають Бінго і в салерах, в румах, абстизах, галях, айрінах, а лєст тайм зачєли на ридіях.

Моя мисис ходит з єдної галі до другої. І то грає не на одній картці, але на дозені. Вона юш спєндувала лаци моні, а ніц не виграла. Я то єї ніц не кажу, босі бою. Вона каже, жи то всьо олрайт, бо з Бінга цалий профіт іде на чирч. Окєй, але моя кишєня порожна і моя мисис є евері найт авт. Я сиджу самий у гавзі, як удовець. Я си так

мишлю, жи всі люди повинні давати фрї донєйшен до чирч і юш Бінгами не гонити. Я бисі сам згодив кидати на тацу ки замкнули Бінга і жиби моя мисис у дома сиділа і мені сопєр зрихтувала. То саме каже мій нейбор Стіф, бо єго Мері ходитє іще до Ліджен і до других клубів — ще там тягне пиво з батлі. Фор шюр вона спєндує лаци моні.

Ви, Містер Рихахтор повинні про той бік проблем у своїй казєті писати.

Єдного разу я з цікавості пішов зі своїов мисис до айріни грати Бінго. Бо там були великі прєйзи 4 карс. А я,

як знаєте маю старого форда ще “ті-модел” і си мишлю, може сі ми вдасть дурничка і виграю брен ню кар сиксті вон модель. Купивім тикет за \$ 2.00 і єдну екстра картку за фифті сенс і два папкорни для себе і для мисис. Моя мисис купила тен екстра картс за \$5.00. Я не знаю, як вона то грає. Мені тяжко на одній грати, бо той хлоп, жи стоїть на стейджу то кричить скоро: “андер де бі, джі, ов ай” — і нумеро. То всьо по ангельськи. Заки я знайду “ай” і заки я пушукаю нумеро і заки намацаю пінац, жиби го поставити — то той хлоп зі стейджу юш крикнув: “бі”, “ен”, а ті люди, жи сиділи на бантах скричали “Бінго, Бінго, Бінго, Бінго.” І то так ішло

райтру без дві години. Мені ся в голові покрутило, в очах потемніло, бо то знаєте кужен хлоп цигара кутив. А моя мисис фурт екстра картс купувала і на 24 грала. Кажу вам, жи баби мают твердші голови від хлопів.

Але моя мисис ніц не виграла, тільки дістала канселийшин прайс єдного турка, без тото жи побила рекорд і грала на два дозен карт. Гари виграла якись баби з Вінніпегу, а я мусів старим фордом на фарму вертати і бувім злий і моя мисис була зла. Ми ніц не говорили, вона під пахов турка тиснула.

Никст тайм я Вам про Бінго ще більше напишу.

Да цол.

ШЕВЧЕНКО СТРІТ

Весною 1961 р. українці домогалися, щоб з приводу 100-річчя смерті Тараса Шевченка змінити назву вулиці МекГрегор на вулицю Тараса Шевченка.

Містер Рихагтор!

Хоць тепер є Істер тайм і не пасує писати за файт. Бо на Істер всі маютеі любити і цілувати. Але файт у цалому світі екзистує, то я мушу писати.

Хрущов файтуєсі з Кеннедом, Діфенбейкер з Савтафриков, МекГрегор з Шевченком, а православні з календаром. Отже файт є райтру по цалому сьвіту і по Вінніпегу. Кеннеді за Ляосу, Діфенбейкер за расу, МекГрегор за стріту, а православні, а православні... за що? Ай донт нов. Вони люблять тільки файт з католіками, да цол.

Ангельський народ і скачманцький станув в одну лайну і не хоче перечинчувати МекГрегор стріт. Для мене то супрайс, жи Канада рахуєсі фрі контрі, але тут ще є дискримінейшен.

Лест сондей з фарми приїхавім до Вінніпегу і так ставім си на конорі МекГрегор і Сте-

ла і си так мишлю: воно дуже пасує, жи би сі той стріт називав Шевченко. Бо тут є цала Україна. Тут є велика Катідрал Владімір і Ольга. Тут має свою резеденс, прелат Кушнір, який є презесом цалого українцького народу в Канаді фром ковст ту ковст, в Штицах фром савт ту норт і в Юроп на вест.

По вченому то сі називає, жи отець дохтір Кушнір є презедентом КУК, ПАУК і належить до НАТО. Отже пасує, жиби его стріта називаласі Шевченко.

Тут отці Базиліяни мають свою піонерску "велику Церкву" светого Николая і фундейшин під нову чирч. На конорі Фльора стоїт святий Іван Милостивий а недалеко Юкренієн Кенедієн Ліджен. На конорі Прічард Робітничий Дім, хоць ним тепер руйнуют комуністи, але то рахуєтеі украєнці. На конорі Борус є Українць-

кий Народний Дім, а на конорі Махрей, дохтір Бучок має свій центр. Всі конорові шторники є українцькі і всі гереджмени. Гавзи, бльоки будували українцькі руки.

Кажу вам святу правду, жи воно дуже би пасувало, жи би сі той стріт називав Шевченко, бо він казав, жи “в своїй хаті, своя правда і сила і воля”.

Дуже я лайкував, як містер

Юзик, той професор від юніверситету боронив Шевченкового стріту і єго монюменту. Такий файт я лайкую, але я не лайкую файт без календар, жи єго зачіпив “Канадійський Фармер” і “Український Голос”. Бо то не файно пхатисі в другу парафію.

Ми маємо сі всі любити, як братя, бо ми єден українцький народ.

Да цол. Геппі Істер!

Будьте смарт у виборах!

Містер Ридактор!

Для Вас і для Ваших Читачів хочу написати “шорт енд світ” лист. А то ведлук виборів у понеділок 8 апріля.

Наперед кличу до українцького народу на **НОРТ ВІННІПЕГ**: Мої Дорогі Френди з Норт Вінніпегу! Будьте всі смарт і виберіть послом **ПАВЛА ПАРАХІНА**! Я знаю, жи **Ви належите** до ружних партіїв. То є гут. Але, коли йде файт, то забудьте свою Партію а голосуйте на свого хлопа! На Норт Вінніпег — **ендипісти і комуністи пішли тугедер**. Вони сі настрашили, жи українцький нарід хоче вибрати доброго і свідомого і релігійного чоловіка Павла Парахіна послом до Оттави. А Ви, До-

рогі мої Френди покажіться смарт і в мандей 8 апріля підіть всі голосувати і на тому балоті, жи дістанете, поставте хрестик коло нейму **ПАРАШІН, ПАВЛЬ Х**. Як Ви всі так сусіди і загалом всі українці, зробіте і Ваші жінки і Ваші всі поляки, всі німці і другі етнік груп — то Павло Парохін буде послом фор шур! З комуністами і ендипістами мусимо той файт виграти!

А тепер сі звертаю до моїх Френдів у **СПРІНГФІЛД**. Мої Дорогі Френди! Зробіть мені фейвор, зробіть так, жи би **д-р ЙОСИФ СЛОГАН був ре-елект!** Туморов, то є мондей 8 апріля, сідайте на свою гару, ци на свого трока, ци навіть на трактора, заберіть

свою жінку і своїх нейборів і поїдьте голосувати. На місці будуть ружні нейми з ружних Партіїв, а Ви, мої Френди, будьте смарт і майте щире українцьке серце і замаркуйте хрестик коло нейму **СЛОГАН**, Джов Х. Дохтір Слоган має гут ченс, він юш був трі таймс послом. Як Ви ему можете — то Слоган буде знов послом фор шюр! Слоган помагає фермерам і робітникам.

Я собі простий фермер і маю такий собі хлопський розум і даю для українцького народу в Канаді такий клич: “За

ПАРТІІ ЗАБУДЬТЕ — ТІЛЬКИ НА СВОІХ ГОЛОСУЙТЕ!” ... Тоді ми будемо смарт і з нами будутьсі всі рахувати і нас будуть поважати.

У Вінніпегу Норт - Центер маємо свого молодого лоера **БЕРРІ КРАВЧУКА**, а в дистрикті Маркет маємо доброго українцького посла **НИКА МАНДЗЮКА** — на них голосуйте також. То моя просьба до Вас всіх, мої Дорогі Френди!

ГЕППІ ІСТЕР!

Да цол.

ВІД СПІЧІВ БОЛИТЬ МЕНЕ ГОЛОВА

Містер Рихахтор!

Я в Провідну неділю був у Вінніпегу. Ходивім від єдної галі до другої на Спільне Свячене. Ще мян нині голова болить, але не думайтиси, жи від їдження — но сирі. Голова мян болить від тих всіх спічів. В кужній галі по десять спічів. В кужній галі є по десять ворганізацій, кужна з них має свого голову і кужден голова мусить сказати спіч. Спічі є довгі не так ведлук сенсу, але ведлук тих титулів і подяк. Пів години кужен говорит і ніц не скаже. Спіч до спіча подібний, як брат до сестри. Говорят то

саме і так само, як би віписали з книжки. От так:

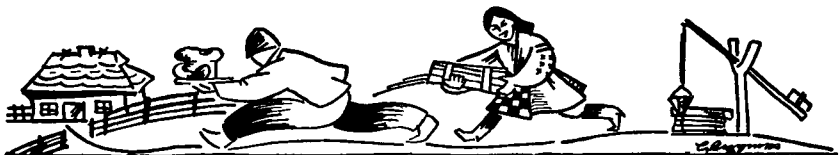
“... Пане предсіднику, Всечесний отче парох, пане алдерман і пані алдерман, пане скул тростісте і пані тростісова, пане после і пані послова, пане голово хлопської ворганізацій, пані голово женської ворганізацій, пане голово юту і голови других клубів, жи сі містять у тій галі, дорогі гості, шановні делегати, поважані пані, панове і ви решта люди та вся святочна українська громадо! Мені нинька тут дуже приємно між вами бути враз з мойов женов. Я дякую від мої

сили. Дякую, пане передсідник, жи жени і від себе, жи нас запро-ви мня покликали до слова. Я маю велику честь вам того слово нинька сказати. Хоць я не пригото-ваний говорити слово, бо ви знаєте, жи я не є бесідник. Але, як ви мня юш покликали до сло-ва, то треба того слово вам ска-зати. Щож я вам скажу? Мої пер-редбесідники вже то всього файн сказали, жи я мав сказати. Мені ся ніц не лишає тільки вам всім файно подякувати. Дякую вам, пане передсіднику, і вашій жіноч-ці дякую, яка коло вас сидить, я є сорі, жи я її з піршого разу не увидів. Дякую вам, Всечесний отче парох, дякую вам пане ал-дерман і пані алдерман, пане тростісте і пані тростісова, пане после і пані послова, пане голо-во єдної ворганізації і пані голову другої ворганізації, і вам голову юту і вам голови других клубів, дякую вам шановні панове і ви цала українська громадо. Я ду-маю, жи то всьо, жи я нинька го-ден сказати. Не хочю забирати більше вам дорого часу, бо тут

за мною ще є ціла лайна бесід-ників і ви напевно не терпеливо чекаєте на слово від них. Я ще раз вам дякую, пане передсідни-ку, жи ви мня пошанували і по-кликали до слова. Мені тут дуже приємно між вами бути і сказати тих кілька слів. Хоць я сі до спічу не przygotowляв. То був для мене супрайс, жи ви мня до бесіди по-кликали. Я вам дякую, пане пред-сіднику, жи ви дали мені нагоду сказати тих кілька слів. На тому я годен кінчити. То всьо і дя-кую . . .”

Як ви вислухаєте таких самих десять спічів, то я сі вас питаю, ци вас не буде голова боліти й ци ви на другий рік схочете при-йти й такого спікера слухати? Сем Шило вас всіх бесідників ду-же файно просит, жиби ви у своїх спічах не вичисляли всіх титулів і жиби ви так дуже не дякували і не говорили екскюзів. Як маєте щось сказати, то скажіть мудро і коротко, а як не маєте, що ска-зати так відразу сідайте. Ци не так?

Гуд бай

НЕ ХОТЯТЬ ПЕРЕЧИНЧУВАТИ

Містер Рихадтор!

Я читав у ангельських газетах, жи Окраєнцький Кумітет хоче перечинчувати Меррегор стріт на Шевченко стріт. То є гуд айдія, я і моя мисис і весь фармерський нарід супортуємо ту айдію. Юш 100 років ми нуло, як помер Шевченко, то емусі една стріта у Вінніпегу фор шюр належить. Але, як чую, жи Вінніпецькі баби сі збунтували і поставили протест. Не хотять перечинчувати Меррегора на Шевченка, бо кажут, жи зі скачмена не може бути окраєнець і, жи нейм Шевченко тежко їм попилувати, можесі язик поламати. Вони кажут, жи якби Шевченко перечинчував свій нейм на “Шумекер”, то вони би юш не були егенст. То є Канада, як колись так і тепер.

Колись, як приїжджили наші манігрули і шукали за джабом, то були такі бігшати, жи казали: “Ю форнер, ю маст чинч юр нейм”!

І наш хлоп чинчував нейм, як сорочку. В Старім Краю оповідали собі такий джовк: “Хлоп чинчує сорочку два рази на рік; на Різдво й на Великдень. Жовнір чинчує сорочку раз на

місяць, пан раз на тиждень, міністер кужен день, а цісар кужен раз; одну стягає, другу натягає...”

Так у Канаді, як хотів джабу, то з Івана ставав Джаном, з Василя Билом, з Ярослава Джеріом, а з Богдана Бертом, з Данила Доналдом і так райтру. Свій лест нейм також чинчував: з Макогона на Мек Гогін, з Капусти на Кебидж. з Макаришина на Мк Каронінг, з Біляка на Вайта, з Петришина на Пітерсона, а з Макуха на Мк Юха і так райтру. Наші мисис таксамо сі чинчували: Катерини на Кейду, з Параньки на Пирль, з Юстинки на Джуді і так райтру. Бо інакше з джабом був капут. Я був трохи лакі з моєм неймом, бо мій нейм є шорт. Як прийшов я до майни на роботу, то в офісі запиталисі мій нейм. Я казав “ШИЛО”, а вони кажут: поспилуй. Як я їм поспилував, то бас каже: “ШАЙЛО”, юр нейм є ріл енгліш. І так я став “англіком з Коломій” і дістав джаб.

Як видите, то їм було вольно чинчувати наші нейми, а ми як хочемо счинчувати тільки еден нейм з Меррегор на Шев-

ченко то юш робитсі крик і революшен. Окраїнцького народу у Вінніпегу є 40.000. Кужен восьмий хлоп у Вінніпегу є окраїнец. А нема ані єдного окраїнцького стріту.

Як губерман дозволив, жиби наш Шевченко стояв коло самого парляменту, недалеко самої крульової Вікторії — то чому ж на Норденд єден стріт не можесі називати Шевченко?

Жиби з того троблю вийти, то я собі простий фармер даю такий суджещен: Най скачме-

ни перемухуют Меррегора між бігшатів на Ривергайтс, і най перечинчують стріт Бродвей на МекГрегор. То є найс стріт коло самого парляменту, і то буде дуже пасувати, жиби Меррегор був коло парляменту. І тоді памятник Шевченка стояти буде коло Меррегор. Тоді буде згода, любов і не буде дискримінейшен.

Я си так мишлю і воно так годно бути.

Гуд бай!

НАЙ ФАМІЛІЯ ПОСТАВИТЬ ПАМ'ЯТНИК

Містер Ридахтор!

Недавно чувім без ридію зі Сей Боніфаксу, жи би складати гроші на памятник Тараса Шевченка у Вінніпегу. То мисі дуже сподобало, жи коло парляменту стоятиме і наш Шевченко. Він буде стояти недалеко нашої крульової Вікторії. Хоць Шевченко походив з кріпацької родини, але духово він був вищий від царів і цісарів. Він є для нас так, як Мойсей для жидів.

Наш фадер у церкві також у казанню говорив, жиби парафіяни давали гроші на памятник Шевченка. Пізніше на річнім мітінгу фадер мав спіч

про памятник. Як він закінчив спіч, тоді зачалася дискусія. Пірша до слова зголосилася мисис Паранька Головата і поставила квещен:

— Хто то такий Шевченко?

— То, український поет — відповів фадер.

— Я про такого хлопа у Вінніпегу не чула. Я кужен день їжджу на маркети і я го там не виділа. Я по всіх парафіяльних галях ходжу грати бінго і я го там не виділа і не чула про него. Куждий фрайдей я ходжу до Ліджен. Там приходять ружні хлопи, вчені й прости, військові й цивільні, але Шевченка я там не виділа.

— Гей, мисис, — крикнув я зі злости — Шевченко вже давно помер, він ніколи не ходив грати бінго, бо він був поет, письменник!

— Окей, містер Шило, як ви такі смарт, то скажіть мені чому пам'ятник на Шевченкові не поставить йому його фамілія? Я поставила красний пам'ятник на гробі мого тата сама, ніякого колекшен я не робила. Ставити пам'ятники се чисто фамілійна справа.

— Паранько! — кричу — що ви говорите? Шевченко вже сто років, як помер і він лежить далеко на Україні, в місті Каневі, над рікою Дніпром. Він фамілії не має. Ми всі українці є його фамілія, бо Шевченко се наш батько.

— Невер май Сем, — каже Паранька — я його не знаю і до його фамілії не належу. Ми як будували церкву, нам ніхто не помагав. Ті з Вінніпегу все хотять від нас гроші. . .

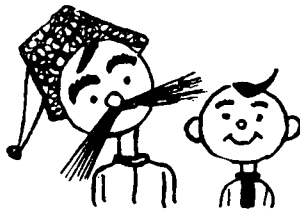
Можеби Паранька ще довго говорила, але фадер її перервав і виголосив ще другий спіч про Шевченка. Віложив все як

на долоні. Кужден з нас зрозумів, жи Шевченко, се найбільший син України. Навіть Паранька зрозуміла. Вона плакала, як фадер оповідав, як Шевченка москалі мучили. Паранька перша зложила свою офіру, дала п'єть дулярів на пам'ятник і так зробили всі. Фадер зібрав 150 долярів, а з церковної каси комітет дав сто дулярів, а ліга жіноцтва дала педесять дулярів, а сестриці дали 25 дулярів.

Якби так кужна парафія зложила з цілої Канади, то ми зібрали б скоро 150.000 дулярів і ще лишилось би грошей на Шевченкову Фундацію.

Кужен має сказати: Я належу до Шевченкової фамілії. Ми всі українці є одна велика фамілія. Ми маємо поставити пам'ятник самі. Ми не хочемо, жиби Шевченка нам давали москалі, так, як дали комуністам у Палермо, коло Торонта. Ні комуністи, ні москалі до Шевченкової фамілії не належать.

Да цол!
і Гуд бай!

ВОКРАЇНЦІ СЛАВНІ ЛЮДИ

Містер Рихахтор!

Я є дуже сорі, жи так мало до Вас пишу. Се є ведлук того, жи тепер почавсі на фармах гарвест. Я дрешую і маю роботу по цілі уха. Від комбайнів тресут мисі руки, так, жи тежко втримати пен у руках. Добре, жи Біг дає найс ведер. У септембру так горячо, як було у джулау.

Діти юш пішли до скул. У нас є новий тічер. Він є наш хлоп. Скул тросісти хотят, жи би він вчив по вокраїнцьки. Я си так мишлю, жи він сі на то згодит. Ми ему за то підрайзуемо пейду.

Бо знаете, то є дуже бед з нашими дітьми. Ніц не хотят говорити по вокраєнцьки. Тільки говорять по ангельски. Мої діти вміють говорити, бо я їх тримаю стрейт. Як мені мій соні каже: “ай ем гангрі”. То я ему кажу: “не розумію”. Я ему не дам їсти, доки не скаже: “я є голодний”. Таксамо моя донька каже: “ай лайк гов авт”. Я єї кажу: “не розумію”. Вона сі крутит, крутит і таки скаже: “тату, пустит мене авт”!

Якби тато і мама люзували тільки вокраєнцьку мову в хаті, то і діти вміли би. А тут тільки до діда і баби говорять

по вокраїнцьки, а між собою і до дітей говорять “джес енгліш”. Вони кажуть, жи то вони є щось екстра, “ню дженерейшен”, а “юкреіен є олд фешен”. І тому то такий тробель з нашими дітьми. Вони не вміють і сі встидают “олд фешен ленгвіч” і тому не вміют по вокраїнцьки.

То є великий містейк. Ми маємо казати дітям, жи вокраїнцька мова є красна, а нарід наш великий, 50 міліонів. У Канаді перед вокраїнцями мають ангельскі люди великий респект. Ми маємо двох сенаторів, маємо міністрів, маємо послів, алдерманів, канцелменів, ріфів, бизнесменів і лаци профешонал піпел. У Вінніпегу маємо свого мейора Дзюбу. Всі англіки кажут, жи то найліпший мейор. Вокраєнці є славні і великі люди.

Тому я кажу, жиби в куждім гавзі, в куждїй фамілії всі і старі і молоді і піонери і ню дженерейшен—люзували джес юкреніен ленгвіч! Вібачайте, Містер Рихахтор, жи я мішаю ангельскі слова. Я то роблю не тому, жи я не знаю добре по вокраїнцьки, але я так пишу навмисно, жи би мене добре зрозуміла та стара і нова еміграція в Канаді. Гуд бай!

ШАПІНГ НА “МАДЕРС ДЕЙ”

Містер Рихадтор!

Я є сорі, жи так довго не писавім до Вас, бо я був бизий. вати трактори і комбайни. Настав, як кажуть анґліки “спрінг тайм”.

Ведлуг того нового тайму, то мушу сказати, жи я його не лайкую. Для фармарів фест тайм є цалком нездалий. Може для панів у місті він є ол-райт. Фармер знає єден тайм: від сонця до сонця. Бо знаю юш з прахтики: корова не хоче доїтиса на фест тайм, кури не хочуть лізти на банта на фест тайм, а діти не хочуть іти до школи.

Трини і баси руйнують на слов тайм, а ридіо і телевіжен грає на фест тайм. Я їду на маркети на слов тайм, а мої кустумери приходять на фест тайм. Я стратив без той тайм бизнес на маркетах. То всьо сі покрутило биз тих алдерманів.

У п’ятницю приїхавім до І-тона на шапінг. Там був “спрінг сийл” і я хотів для свої мисис купити щось на “Мадерс Дей”. Відразу пішовім у бийсмент, бо там усьо є чіп. На другому фльорі дороґе, а на четвертому ще дороґче. Я сі до гори не пхаю, бо там є стоф для бікшатів, а

для смолшатів таких, як я, то всій штоф є у бизменті. Купивім капелюх з великими цьвітами, мешти на високих корках з довгими шпіцами і нейлонові панчохи. Мавім трохи троблю, бо та дівка, жи продавала питала сі, який сайз має моя мисис. Я її відповів невер майн, який сайз. Давай який будь сайз, бо мандай і так моя мисис прийде тут відмінювати.

Файний був Мадерс Дей. Моя мисис зварила смачний обід, я поставив кийс пива. Приїхали з міста Джуді і Джек і цала фамілія. Мисис дуже втішиласі презентами. Джуді причіпила мамі великий корсаж. Ми заспівали Многая Літа. Моя мисис була гепі аж плакала. Я си сів коло кийса, діти коло телевіжен, а мама начиня мила. І так сі закінчив Мадерс Дей.

Да цол.

і гуд бай!

“ФАДЕРС ДЕЙ”

Містер Рихадтор!

Куждий має свій день. Куждий має своє світло. І тато нинька має своє світло. Колись за Польської то було навіть “свенто коня”. У Канаді перечинчували то на “фадерс дей”. Бо тато працює, як кінь. Мій бойсик кличе мене горсі.

Тут, як знаєте, в Канаді є бабське право. Фор шур. Хлоп на фармі тежко гарує, а потіхи мало має. Часом від жінки ще гела дістане. Також хлоп з міста цілий день робит у фекторі, ци ситого, ци сіенара, чи сіпіяра, а як прийде з порожнов динерков до дому, то нема сопєру. Жінка не мала опєнера кєнеки отворити. Хлоп то мусів зробити, тай ще всі дишес помити. Жінка цілий день ходила шапінг. Бо знаєте куждий день є сийл, як не в Ітона, то в Гоценбея. У вечер, жінка йде на мітінг, а хлоп лишаєсі за бибі ситєра. Хлоп нігди рєсту не має.

Також ведлуг експєнсів, то хлоп рєсту не має. На “Вєлєнтайм” бойсові треба гроші дати, “Сийдігакінс дей” дівці треба гроші дати, жиби мала защо бойфрєндові корсаж купити. На “Крисмес” треба дати і на “мадерс дей”. На

віть на свій власний “фадерс дей” треба дати.

Моя мисис каже: “Сєм, як хочєш, жиби ти купила прєзєнт, то дай гроші”. Мій бойсик каже: Дєді, дай гроші, бо завтра твій фадєрс дей”. Нєма рєсту. А на самє моє свєто, каже моя мисис і мій соні: “Дєді забєри нас нинька авт, бо сє твій дєнь”! . . .

І я мусів гару рихтувати і їхати з фамільов на райда. А там мусів купувати гатдогі і айскрім. Я собі ніц не купив, бо готєлі в недєлю замкнєні. Фамілія мала гуд тайм, а я експєнси.

Таке то тата свєто, такий то в Канаді фадєрс дей. Куждий хлоп бідє. Да цол.

ЗАЧАВСІ ПІКНІКОВИЙ СЕЗОН

Містер Рихадтор!

Заки напишу то, жи маю на мислі написати - то хочу Вам подати листи, які я дістав.

Єден мій френд із Саскачеванувану пише до мене:... "Містер Сем Шило! Я сі хочу Вас поспитати, чому не пишете венцей своїх сторій до казети? Кужної середи я бігаю до мейлбакси і витягаю "Поступ". Відразу дивлюся на лест пийдж і шукаю за Семом Ши-ло. Як є, то я є геппі і зараз читаю зі самого кінця, таки під мейл баксою. Тоді приїжджаю до дому і перший квещин дістаю від моєї жінки: Ци є "Поступ" і ци є Сем Шило"? Як є, то вона зараз є геппі, хапає "Поступ" і біжить до кичен і читає Сема Шила. Вона сі сама до себе регоче на целый гавз. Мої найбор англіки прибігають і вона ті джовкі їм тлумачит по-ангелску. Всі є геппі целый тиждень. А, як Сема Шила в "Поступі" не-

ма, то я є дуже дисипойтет, а моя жінка є зла целый тиждень. Юш сі не сміє, бо нема з чого. Вона тільки сі зі мнов сварит і все щось під носом муркоче. Я дуже Вас прошу Сем, пишіть еври вік. Посилаю Вам єдного дуляра на табакку..."

Другий лист був такий:... "Дір Сем! Я є дуже сорі, жи Ви так бідете зі свойов мисис. Вона ходит шапінг, а Ви то всьо мусити відносити до Ітона. Екзеклі моя мисис така сама. Я також маю богато з нею троблю. Ви її то не кажіть і в казету мого нейму не ставте, бо мені бувби юш капут..."

Мої дорогі френди! За Ваші листи тенкю вері мач. Як буду мати венцей часу, то все щось до казети нашкрабаю.

Тепер, як знаєте, зачавсі Націй прийняла резолюцію з парафія і кужда вурганізіція робить пікнік. З міста пани сі

розіжджають по наших фармах. Лест сондей був пікнік на мойй фармі. Приїхали всі з міста гарами. Гарів так було багато, як на Великдень під церквою. Гари всі були “сіксті вон” і красно помиті. Не такі, як мій “Модель Ті Форд”. У місті кужен має гроші, а на фармі я мушу ждати аж буде крап. Крап того року буде кепский, бо дощу нема.

Вони привезли зі собов цаллий стейшен ваген музикантів і цаллий трок з кейсами пива, (жи сі політично називає “зимна гербатка”).

В єднім моім шеку вони продавали голубці і пироги, а в другім “зимну гербатку”. На ярді зробили си стейдж і гуляли. Оркестра ризала голосно на цале село, бо музиканти заложили мікрофони і лавт

спікери. Всі госці їли, пили і гуляли до пізногo вечера. Тим разом файту не було. Спокійно сі порозіжджали. Трохи зробили шкоди, бо всюгди батлі порозкидали і траву потолочили. Але то всьо на добру ціль. Я є геппі. Я сі тішу, що вокраїнцький нарід сі бавит і файно співає. Діти також мали гуд тайм. Бігали за курьми, телятами і бавилисі з псами.

Не знаю, який вони зробили профіт з того пікніку. Я си міркую, профіт був добрий, бо голубців і пирогів було шорт, а трок порожні кийси забрав до міста. Такі пікніки будуть куждої неділі без цаллий джун, джулай, август і трохи в септембру. Бо то є пікніковий сезон.

Да цол.

І Гуд бай!

ШЕВЧЕНКОВА ПАРАДА

Містер Рихадтор!

В джулаю, як звикло зачинаютьсі голідеї. Кужен виїжджає на вакейшен, на фреш ир. У Старому Краю казали, жи пани їдуть на свіжий люфт. Часом таких панів називали холерниками, бо вони були хорі на холеру ци сухоти та їхали у Карпати лічитися. У Канаді холерники їдуть до Тебі-

санаторії і там їх лікують.

У джулаю наші бічі в Кемп Мортон, Гімлі, Вінніпег Біч, Гренд Біч і Кенора є оверкравдед. Кужен їде до лейку купатися. Такий то час настав.

На початку джулая я їздив до Саскатуну на Конвеншен. Я був делегатом від Бука, а моя мисис делегатков від Лукжка, а моя Джуді від Ю-

ту. Цала моя фамілія була делегатами від фармерського дистрикту в Манітобі. Ми мали свій спешіял вагон, жи сі називае сліпінг кар. Єдні спали на горі, а другі на долині. Найбільше було делегаток від Лукжку. Вони робили лацц нойзі, бо балакали без цалу ніч.

У Саскатуні мені сі дуже подобало, бо там на Конгресі всі балакали по вокраїнцьки. Ніхто не люзував ангельського язика. Видко, жи Саскачеван то друга Україна.

Найбільше мені сі радувало серце, якім приїхав до Вінніпегу на Шевченківську параду. З цалої Канади і трохи зі Штиців прибуло овер фифті тавзенд українського народу. На айріні діти, скавти, сумівці файно танцювали і співали. Міністер Старр тримав файний спіч.

У неділю всі красно маршували, як войско. Скачменська банда грала українського

марша. Всюди по місті висіли українцькі флеги, бо такий ордер дав наш мейор Стіф Дзюба. Під монюментом Шевченка спіч тримав прем'ер Канади і прем'ер Манітоби. Я си так помислив і аж заплакав з радости. Колись мене в Канаді називали манігрулою і галішменом. З українцьким народом ніхто не рахувавсі, а нині преміери, губернатори і міністри нам сі кланяють. Всі дають нам кредит, бо ми си на то заслужили.

Прем'ер Манітоби дав промис, жи юш у гайсцулах будут учити українцького язика. То буде файно. Ми юш у Канаді не пропадемо. Наша мова, наша пісня не вмре, не загине!

Якби сі українці тримали так купи по цалому світу, як ми тут у Канаді — то форшюр ми би мали свою самостійну Україну.

Да цол і

Гуд бай!

ПИРОГИ Й ГОЛУБЦІ НА ЕКСГЕБИШИН

Містер Ридахтор!

Минулої суботи я зі своїов доньков Джуді поїхав до Вінніпегу. Ми обое пішли подивитисі на Ред Ривер Ексгебишин. Ми виділи ружні кавалки. Там

був гамериканцький шов, ружна машинерія з Джирмен, з Енглянд. Були всякі чуда-дива з ружних контрів і ружних народів. Вукраїнцький народ не був лест, але фирст, бо дав на

виставу пироги й голубці. Бо то рахувати наша культура. Якби не пироги й голубці, то світ ніц би не знав про Україну.

Мусимо дати великий кредит для парафії св. Йосафата, жи зробила на Ред Ривер Ексгебишин стенд з голубцями і пирогами. Там є великий сайн: "Юкрениен Фуд". Всі юш знають, жи вукраїнцький нарід жие.

Я пішов з Джуді до того стенду і заордирував один плейт голубців, один плейт пирогів і один плейт налисників. Ми всі добре наїлисі і були гепі. Ті лейді, що нам сервували також сі тишили, жи Сем Шило зі свойов доньков прийшов до них.

Потім ми пішли на гамериканцький шов. Я грав на льотерії і луз лаци моні. Потім ми пішли на карузелю. То знаете був такий малий електричний

трин. Як ми у той трин сіли, як то зачало шалено гониит. Я си мислив, жи юш буде мені капут. Джуді верещала на цалий писок. Я сі дуже настрашив. Ще сі тепер трясут мої руки й ноги. Захотілосі фармерові карузелі, то най знає.

Джуді купила си капелюх і балун. Вона мала лаци фан. Я тільки був сатисфай з тих голубців і пирогів з парафії св. Йосафата. Що своє, то своє. Воно смачне і не пошкодить.

Як Ви маєте ченс, то підіть на Ред Ривер Ексгебишин і зайдіть до Укрениен Фуд стенду. На карузелю не сідайте, бо буде Вам голова крутитисі, як мені, а також не грайте в льотерію, бо згубите гроші. Подивітьса на ружну машинерію і джерманські енджеї і юкрениен пироги та голубці.

Да цол.

Гуд бай!

ЛОНГ ВІКЕНД

Містер Рихахтор!

Хочу Вам написати, жи на світі є справедливість. Я си мислив, жи нема, а тепер переконавсі жи є справедливість. Се пишу веддук вікендів, голидеїв і вакайшен.

Пани з міста мають ружні го-

лидеї: Баксінг Дей, Тенксівінг Дей, Лейбор Дей, Вікторія, Сивік Дей, Домініон Дей і ще там якісь деї.

Кужен сей "дей" триває два ци три дні і тоді сі називає "лонгвікенд". Для бідних фарме-

рів нігди нема лонґ вікенду. Фармар є завжди бизий ци то на полі, ци в стайні, ци в гавзі.

Для панів з міста навіть счинчували тайм на єдну годину скорше, жеби їм венцей сонце світило. Для фармера завсіди той самий стендерт тайм. Від сонця до місяця, від рана до ночи фармар з цалов фамільов гарує, як кінь.

Крім деїв і вікендів, пани мають ще *голидеї* по два, або по три вікс, а деякі мають цалий місяць і тоді сі називає *вакейшен*. Пани їдуть на бічі, на трипи, над лейки до катечів. Біґ шатс то їдуть у Каліфорнію, Фльоріду ци навіть Гунулюлю. Відніші, (смор шатс) то їдуть на Вінніпег Біч, Гілмію ци Гренд Бічу. Там вони є трохи бизі з мускітами.

Лонґ вікенд не для всіх є лаки. Для єдного то є *ласт вікенд*, бо він юш не памятає що сі з ним діє. Просидить у барі, або в джийлі. Його вікенд пропав. Для богатьох се є *лест вікенд*, бо сі забиває з гаров у ексіденці.

І я си так подумав: Боже дякую Тобі, жи Ти не даєш для нас фармарів лонґ вікендів.

Монтаки розставили на гайвелях *радарі* і чекують кужну гару, але то ніц не помагає. Кужен гонить, як кризі. Той, жи їде Фордом, хоче збітувати того, котрий їде восмобілом, а той, жи їде Шевролетом, хоче збітувати

того, котрий їде кадиляком. Кужен хоче бути гіро. А деякі драйвери замість кафі — пют бір і віскі. Колеса сі крутет і керівниця сі крутит і сму в голові сі крутит. Замість їхати просто лайнов він їде в дич.

До мене на вікенд приїхав мій френд Майк з Вінніпегу. У неділю вечер не хтів їхати додому. Сидів і слухав ридйо. В десятий годині зірвавсі на ноги, плеснув у руки і був дуже гені. — Юш можу безпечно їхати додому — каже — на ридйо сказав, жи юш пядесятий хлоп згинув в ексіденсі. Лест вік говорив на ридйо і писали казети, жи на той лонґ вікенд має бути пядесять трупів. Отже норма вироблена, лонґ вікенд юш дістав свій контингент. Тепер я їду додому.

Ци він заїхав щісливо не знаю, бо він до мене ще не писав. Завтра я поїду на маркети то сі довідаю.

Для Вас Містер Ридахтор і для цалої казети “Поступ” бажаю *гені голідеї і гут вакейшен*. Ви всі пани з міста послухайте Сема Шила; уважайте на себе. Пийте наше фармерське молоко і не їдьте скорше, як фіфті майлс пер авер, а тоді будете мати фор шур лонґ вікенд, (а не лест!) і я Вам всім зичу гут тайм!

Да цол.

Гуд бай!

ГОСЦІ ЗІ ШТИЦІВ

Містер Ридахтор!

Я є дуже сорі, жи не писав до Вас так довго. Бо знаете то були вакейшен і голідеї. Хоць правду сказати на фармах нема ні вакейшен, ні голідеїв. Але до нас приїхали госці зі Штиців. Приїхала цала фамілія Стіфа. Він сі рахує мені секенд козин. Я мусів з тов фаміліов байкі гнути без цілі дні. Трохи ми їздили на бічі. Але на бічу такий був кравт, жи едно коло одного лежало. І то так вибачайте паскудно убрані, якби в Канаді матерії бракувало. Може тому ті вакейшен називаються голідеї. Моя мисис шарпнула мене за руку і каже: “Сем не дивисі, ходім звідси геть, бо я не хочу мати троблів у хаті! Не було ради. Ми поїхали на церковний пікнік. Тут ми напилисі зимної гарбатки, посьпівали старокрайових пісень і поїхали до дому.

Никст сондей ми поїхали до “Юкренієн Парк”. То лежить тен майлс за Гімльов. Я хотів гостям зі Штиців показати, жи ми маємо свій вокраїнцький парк. Там наші діти мали сомер кемп. Там були ружні діти: і дипівські, і канадійські, і пластунцькі, і церковні й сумівцькі. Кужні мали свою фле-

гу, свій фенц і свій гейт. Сьпівали по окраїнцьки, а говорили по ангельськи. В еднім кичиню їли і в еднім сі лейку купали. Разом вони машерували і разом грали гейми. Госцям зі Штиців тосі дуже подобало, жи в нас у Канаді така політична кунсулідація.

— У нас — каже Стіф — кужда партія має свою кемпу, жи єї називають по дипівськи Оселя. Старі емігранти мають також свою кемпу, жи єї називають Союзівка. Але всі під едним сонцем сі гріют, едно повітря дихають, един гамериканцький хліб їдет і едного Президента слухають!

— Ведлук політики — кажу — то ми си поговоримо вдома, а тепер ще пороззираймосі по Парку. Усьо тут є найс.

Стіфові сі дуже сподобав вокраїнцький парк. І моя мисис казала, жи мене на той біч межі діти вона б пускала ені тайм.

На кінець Стіф свойов камеров зробив кілька пікчюр, жи би мав сувенір з Канади і ми поїхали домів. По дорозі ми вступили до Гімлії. То гісторичне місто, бо тут колись приїхав славний м а н і г р у л а Стіф Табачнюк. Тут приїхали перші айслянці. Потім приїха-

ли галішмени і буковинці, жи сі всі тепер називають єдним неймом вокраїнці. Наші піоніри почали робити на трєці, а деякі купили гомштети і зачали фармерувати. Решта емігрантів з Гімлії пішло до Вінніпегу, Селкірку, К о м а р н а. Таксі вокраєнцький нарід розбрив по цалій Канаді фром ковст ту ковст. Але всьому

дала початок Гімля. Звідси стартували всі емігранти. І ми в тій гісторичній Гімлії, зіли лонч, напилисї зимної гарбатки з того самого копика, з якого пив колись Стіф Табачнюк, сіли на гару і поїхали до дому.

Да цол.

Гуд бай!

У НАС БІЛЬШЕ БОГАТО ПАРТІЙ

Містер Ридактор!

Я обіцев Вам написати, що мої госці зі Штиців розказували ведлук гамериканцької політики. Як мисі вернули бек з Гімлії до дому, з'їли сопер і зачали політику.

— Скажи мені Стіф — я сі питаю — хто буде никст президент у Штицах?

— Я хочу Никсона — каже Стіф — бо я рахувати є старий руспубліканец.

— А я хочу Кеннеді — обізваласі райдевей Стіфова мисис — бо я демократка від самого уродження.

— У вас у Штицах — кажу я — лиш дві партії, єдна для хлопа, а друга для баби, а для фамілії юш ніц сі не оставляє. У нас у Канаді є стільки партій, жи вистарчає для моєї фе-

милії. Так, як у мене: я є старий конзерват, моя мисис є лібералка, мій соні є ендіпіста, а донька є сошіял кредитівка. Якбим мав венцей дітей, то юш булаби їм кривда, бо в Канаді є шорт партіїв.

Ми нарід вокраєнцький любимо, як є доста партіїв. В Старім Краю казали, жи де “двох українців, там три партії”. Якби так була Індепендент Україна, то булоби форшюр з гундрет партіїв, булоби чим обділити всіх фаміліянтів і ще бисі остало для ближих і дальших сусідів. Ми вокраїнці в Канаді тиж не є бідні на партії. Є у нас Буківці, Сусівці, Унівці, Ліговці, Гетманці, Соціялісці ліві і праві, Сужеровці, Ветерани, Комбатанти, Ліджен, Стрілці, Вояки Диви-

зійники, Унівці, Прихильники, Сумівці, Пластуни, Одумівці і щі так якісь “івці”.

І то ще не всьо, бо кужна з сих партіїв ділиться на хлопську, женську і молодечу партію, Женська партія ділиться на старших женщин, жи їх називають вумен (у Краю називали їх кубіти) і молодших, жи їх називають юнг вумен (у Краю називали їх молодицями). Ют ділиться також на старший ют (у Краю називали їх парубки) і юний ют (у Краю їх називали смаркачі). Кужна з тих партіїв має голос і належит до Куку. Має сепаратну флегу, тризуб, свій кольор і свою казету. Ще є одна партія, жи сі скотила цалком на ліво, вона сі називає комуністична. Але я її до вокраїнського народу не рахую, бо вони підписалисі Микиті Хрущову . . .

— Видиш Сем — каже мені Стіф — гамериканський нарід має тільки дві партії, а вокраїнський нарід має кілька дозенив. Чому воно так є? Відповідж мені Сем на той квещен.

— Вел, скажу тобі Стіф, ріл тру, тільки ти нікому ніц не кажи. Народу гамериканцького з народом вокраїнцьким рівнати не можна. Нарід вокраїнцький є старий на тавзент, тавзент їрс. Наш рід тягнесі від Адама і Єви. Нарід гамериканцький то щі молоко-

соси. Ми маємо стару гісторію. Ми прибивали щити на Царгороді, ми трясли Трапезунтом. У нас були князі, королі, гетьмани, запорожці, стрільці . . . а в Гамериці то хиба енкі і кавбої. У нас культура, література, музика, поезія, файні народні танки. А ваші гамериканці не мают ніц, ані пирогів, ані голубців, ані писанок. І тому Штици мают тільки дві партії і двох кандидатів на президента. У нас куждий вокраїнець був би кандидатом на президента.

— Вел, — каже Стіф — я виджу, жи ти Сем твердий вокраїнцький патріот, але я си так мишлю, жи мудріший є той нарід, жи має дві партії, від того, жи має цілі дозени.

— Я щі над тим добре розміркую, хто є райт ти, ци я. Бо я едно знаю, жи вокраїнцький нарід є славний і великий і він буде колись індепендент і фрі.

Да цол.

Гуд бай!

СКІНЧИВСЯ ГОЛІДЕЇ

Містер Рихадтор!

Не знаю ведлуг чого називаєсі “голідей”, ци то ведлуг того, жи по бічах ходять голі люди, чи ведлуг того, жи спендуєсі багато грошей і кишені є голі. В Старому Краю то сі називало вакації, а при войску називавсі урльоп. Панив, жи їхали в гори на вакації називали “холерниками”, бо вони на свіжім люфті лікували свої сухоти.

За небожки Австрії Франц Йосиф, найясніший цісар пускав на штирнацят днів на вурльоп. То не був “голийдей”, бо треба було ходити в мундурі зі шабльов при боці й не вольно було сі розбирати.

У цісарському мундурі треба було всюди парадувати.

У Канаді голідеї є диферент. Кужен хлоп сідає в гару. Зі собов бере жінку і діти, а в тронк пакує печені чикен, туркі і ружні зимні і горячі трунки. Єдні їдуть на Вінніпег Біч, єдні до Гімлії, єдні до Українського Парку, а єдні до Гренд Бічу. Єдні берут котел, а єдні сидят у трейлері. Без цалий день сидят над лейком і гріютсі на піску. Хто відважний то йде до лейку купати-

Є такі, жи свої голідеї спендуют на фішінг. Такий хлоп без цалий день сидит на березі і робит фішінг, або без цалий день їздить бовтом по лейку і робит фішінг. Ци він щось злапає, ци ні, ай донт нов.

Дехто вдоволяєсі голідейом так, жи поїде фю майлс на райда за місто, сідає в дичу і робит пікнік. Ружні є люди і ружні мают голідеї.

В політиці є теж голідеї. Штицький президент грає в гольфа, ангельский йде на горс рейс, а німецький йде на спацірганг. Микита Хрущов сидит на Сочі на Криму і гріє свою лису голову. Від сонця юш ему цалком висох мозок у голові.

Я си так мишлю, жи голідею не має Де Голь, бо він має лаци тробель зі своїми френч-менами, які стиді файтуютсі в Альжирії.

Фідел Кастро голодний сидит си на Кубі й шкрабаєсі в бороду.

Наші канадійські політикери тиж не мают голідею. Вони є дуже ворі й перекидають кводром з одного боку на другий, то сі називає “тил ор гетс”, або в Старому Краю казали: “На двоє бабка воро-

жила, або вмере, або буде жи-
ла”. Як прийдуть нікст елек-
шен, то будемо юш знати, хто
“вмере, а хто буде жити”, я-
кого дістанемо губермана:
старого, ци нового?

Фармер голідею не має, хи-
ба жи падає дощ, тоді йде до
лівінгруму і вачує на телеви-

жен, що скаже ведермен про
погоду.

Того року кепский ведер,
багато дощу і не знати, який
буде крап.

Про деякі другі справи я щі
годен до Вас другим разом
написати.

Да цол і гуд бай!

ЮВІЛЕЙ “ПОСТУПУ”

Містер Рихахтор!

Я довідавімся, жи Ваш “По-
ступ” целебрує юбілей “ГАН-
ДРЕД НУМЕРІВ”. Признаюсі,
Містер Рихахтор, жи про такі
юбілей я ще не чув. Бо знаете
у нас на фармах целебрують
ружні юбілей: “Сурпрайс Пар-
тії”, “Вормінг Гавс”, “Силвер
Юбілей і Голден Юбілей” для
тих, жи сі поженили. Є також
ружні “Стеки” і “Шавери”
перед шлюбом. Є пізніше по
шлюбі, “Бибі шавер”. Маємо
ружні партії, як хтось щось
купит, чи продаст. Але то
всьо партії ведлук народу, але
не ведлук газети. Ведлук ка-
зети, то моя мисис дала мені
такий експленейшен: Сем, ти
повинен знати, жи юбілей ка-
зети — то венцей має значін-
ня, ніж юбілей хлопа. Газета
людей навчас, приносить всі
нюси. Я з газети сі довідую

хто вмер, хто сі вженив, де і
кому робили подружні юбілей.
У мене газета має велику вар-
тість.

Як мені так моя місис вічи-
тала, то я її признав рехт. Сів
я тихенько на свого форда і
приїхав до Вінніпегу на Абер-
дін евню. Зайшовім до того
великого гавзу, бе колись бу-
ла джуїш скул. І відразу сі пи-
таю де є принтінк шап. Вони
мні там завели. Бой, бой, я сі
дивлю а там цілі два руми са-
ма машинерія. Енджеї грають
як у сіпіяра.

Єдин мен стоїть коло єд-
ного енджея, а другий коло
другого, а третій складає
форми. Два поважніші пани
сидят на малих чирах перед
великими енджеями і фурт
цикають пальцями, а з ендже-
я вискакують воловяні літери.
Та машинерія називаєсі лай-

нотайп. Єден коштує \$35.000. То великий експенс. Дуже я лайкував такий малий джермен енджей, жи сі називає гайдельберг. Воно дуже всьо раш робить. Найбільша една машина на целого пів рума, жи друкує газету. Вона сама папір бере, сама крутит, смарує і готову газету випускає. Коло тої машини стоїть поважний чоловігга з окулярами.

Газету фолдують, адресують, саджають в мішки. Всі тут роблят і хлопи і енджей. Пізніше приїзджає трансфер, везе на пост-офіс, а звідтам на трини. Мейл-мени розносять по гавзах, а на фармах кидають газету до баксів.

Бувім також на фірст флор,

де є самі офіси. Тут сидят ридактори. Вони ніц не роблят, тільки фурт пишут. Вони сі пообкладали ружними книжками і газетами — пізнати, жи то вчений народ. Бути редактором то є гарт джаб. Я аж тепер виджу, жи “100 Нумери Поступу” — то файний юбілей. Ми всі повинні “Поступу” читати, его лайкувати і заплатити передплату. Фордолярс на цалий рік, то є “прейс чіп, лайк борщ.”

Я самий від себе і від моєї мисис і дітей, жичу і вінчую і гратулюю “Поступові” з “юбілеем 100 Нумерів”. Жиби сі “Поступ” на никст їр дочекав 10.000 передплатників.

Да цол.

ТРИБЕЛЬ З ГАРОВ

Містер Ридактор !

Хотівем бути в Ридакції Поступу, але ставсі такий трафунок, жим не міг. У нас на фармі впали такі великі сніги, жи цалком заблюкували мою бек лайну. Я не міг дістатисі до гереджу. Цалий день я шуфлював сніг аж мня крижі болят.

Ледвимсі добив до мого форда. Хотів я застартувати гару. Запхавім ключ у енджей, а га-

ра тільки застогнала, але не рушивсі мотор з місця. Крутивім ключом на всі боки, яле то ніц не йшло. Чомусі човк не отворив і гез зафладував. Бо то знаєте тепер всьо автоматік. Всім руйнує олеп. А я забув жи то так райдевей впаде сніг і я не запльогував гари. Мушу завтра йти до гартверштору і купити екстеншен, бо мій шнурок є шорт, жиби можна запльогувати гару. Виліз я

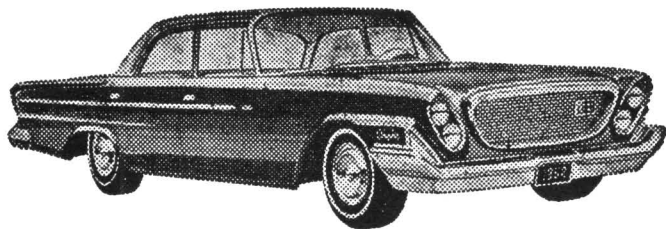
з гарі, поставив я гук на о-пен і почавім оглядати енджей на всі боки і з боку і з фронту. Подививімсі в пайпу, захавім палець і переконавімсї, жи не маю ентифрізу. І без то то зробивсі в гарі цалий тробель.. Я є лакі, жи не розсадило цалий енджей, то був би фор шур великий демидж на кілька соток дулярів. Накривім енджей старокрайовим кожухом і пішовім до хати. Буду чекати аж настане лучше времєт.

Від шуфльованя болять мя крижі. Пізнішь без радіо казав нюс, жи багато від шуфльованя померло на гарт а-

так. І той спікер казав, жиби старші хлопї не шуфлювали сніг ані з ярди, ані бек лайни і жи би гару не пхали, бо дістануть гарт атак. Я сі так настрашив, жи тепер ніц не буду шуфлювати, най шуфлює моя мисис. Бо знаєте, жи жінки мають мягке серце і воно так скоро не тріскає, як хлопське.

Треба сі шанувати. Для всіх хлопів даю такий суджещєн: не шуфлюйте і гару не пхайте. Купіть си довший екстеншен і гару пльогуйте, а до енджею наляйте повно ентефрізу. Да цол.

Гуд бай!

ГРЕЙ КАП

Містер Ридактор!

Приїхав я недавно до Вінніпеґу. На сінарьськiм степiнi побачив я щось дуже iнтересного. Там було тисячi народу. Всi мали поприцiплюванi українськi синьо-жовтi рибон — блю енд слов. Я сi так утiшив, бо думав, жи юш Україна повстала. Але менi один грубий мiстер пояснив, жи то е Блю Бомберс. Цалий трин людей iде до Торонта на Грей Кап. Трин i всi люди мали юкренiен кольор. Я теж хотiв iхати, але не мав тикета. Менi сказали, жи я то всьо могу видiти на телевижин.

У суботу 28 новембра пiшов я до реставрану, заордирував си великий динер i дивився на телевижин, як Блю Бомберси грали з Тайґер Кецами. Я си то дуже лайкував. То був такий файт, як за небiжки Австрiї на талiянськiм фронтi. Кужен був убраний в гелму. Поставали в двi шварлiнiї, як на войнi, на фронтi. По серединi стояла бомба (м'яч).

I дивлюсi, а жовняри з пiршої шварлiнiї зiйшли на бiк, станули

до купи, голова до голови, тiльки видно було, вибачайте за слово, iх . . . плечi. Так колись вiвцi на полонинi збiгалисi до купи, як вовка увидiли. Я си так подумав, жи вони радяться, як починати файт. Вони скоро порадилисi i райдевей вибiгли на фронт i вставилнiсi знов у шварлiнiю. Один, жи був по серединi, високий хлоп, але єму зi заду висiла сорочинка, як малому бойсиковi в Старому Краю. Він злапав тоту бомбу (м'яч) у руки, зiгнувсi. А другий, жи стояв зi заду, пiднев йому тоту сорочинку i витягнув бомбу i почав з нею втiкати. Цала друга шварлiнiя кинуласi на него, звалила його на землю i щось десять хлопiв на нього попадали.

Думаю си, юш певно йому приiде капут. Але на щiстя прибiгли два панки, жи iх звет реферiї, iм сорочинки теж висiли, але з переду. Вони почали свистати. Тамтi повставали i побiгли знов на фронт i вставилнiсi знов у шварлiнiю. Потiм один почав тоту балу

копати. В реставрані всі почали кричати. Я тиж крикнув не са-мовитим голосом, бо сусід, жи сидів коло мого столика, копнув мене в саму кістку. Бас реставрану, як почув мій крик, вискочив зза бари, почав плескати в долоні і кричати: “тачдави”!, “тачдави!” А мій сусід злапав батлю і почав бігати по реставрані, як попечений.

Файт на телевіжен закінчився. Наші, Блю Бомберси, ті жи мають юкреніян флегу, блю енд голд, войну виграли. Вони дістали Грей Кап. Тайгерс Кацци з Гемелтону програли. Я був дуже гепні. Бо наш український ко-

льор горою.

У неділю наші бомбардовці вернули до Вінніпеґу. Я був на Вінніпеґ Айріні. Всі люди так кричали, так витали, якби вони цілий світ звоювали. Я теж сі тишив. А знаєте чому? Тому, жи Вест побив Іст. Вест виграв, а Іст програв. То є добрий знак.

Я вірю, жи не тільки у футболі Вест перемиг, але і у світовім файті Вест виграв фор шюр. І тоді фор шюр повстане індипендент Україна. Блю енд елов кольор буде знов горою. А Грей Кап лишиться на завсіди для народів з Вест!

Гуд бай!

БОКСІНГ ТУТ, А ТАМ

Було то лест фрайдей у вечер. Сів я си на честерфілді самий. Мері пішла на сусіди, а бойси поїхали на шов. Я во-чував боксінг на телевіжен.

Той файт мені сі здавав трохи кризі, трохи фані. Єдин хлоп був чорний, а другий білий. Вони так скакали єдин до єдного, як когутики на Джімовій ярді. Єдин єдного лупив по писку. Кужен з них мав рукавиці. Видно жи не хтіли си рук паскудити. Кужних кілька минут мали вони рест. Єдин сідав у конорі на лефт, а

єдин у конорі на райт. Двох хлопів прискакувало до єдного, а двох до другого.

Єдин хлоп витягав му зуби з писка, а другий хлоп витирав го ручником. Він був мокрий, якби з під шаверу виліз. Як го обтер, то го поплескав по плечах, а той другий всадив му знов зуби. Такий самий оперейшен зробили з другим боксером.

Файт зачинавсі знов з кінця. Чорний скакав і білий скакав. Часом сі ймили за барки, тоді рефері їх мусів розчіплювати.

Пізніше знов сідали на свої конорі і мали той самий рест.

Може було тавзенд публіки. Вони сі дивили, кричали, свистали і еден другого та кож кулаками штуркали. . .

Мені сі боксінк не подобає, бо то рахувати не є жадний файт. У нас у Краю, як був файт, то був файт. Як Гаврило еден раз калатнув по голові Пилипа, то Пилип ледви встав. Зубів з писка не тра було витегати, вони самі пови-скакували. Публіка на такий файт дивиласі за бездурно, без тикетів. Ні з Гаврила ні з Пилипа ніхто пікчури не брав, ані їх на телевіжен не пускав, Часом шандарі забрали їх на

штирнадцять днів до цюпи. Гаврила не називали чемпіоном, а кликали го парубій завадіяка.

Між крайовим файтом, а гамериканським є великий диферец. Всьо ці чинчує. Я си так мишлю, жи і гамериканці мусят свій файт счинчувати. Бо знаєте, жи ті чорні не хтят тихо сидіти.

Ту всю бунтацію робит Микита. Він фор шюр є тробел мейкер у цілім світі. Наш Гаврило скоро навчив би Микиту розуму. Він зробив би з ним так, як з Пилипом. І тоді в світі не було би троблів! . .

Да цол і гул бай!

КРІЗІ ПРОПАГАНДА

Містер Ридахтор!

Дуже я був учора злий, коли дістав ангельські казети, слухавім ридіо і дивився на телевіжен про того хлопа, жи його комуністи пустили попід хмари.

Казети дали великі гедлайни: “Фирст мен інту спийс”, “Триумф фор Рашія”!

Також помістили великі пікчури Юрія Гагаріна. Я не знав ци такі казети прийшли з Вінніпегу, ци фром Москав. Ридіо

кричало биз цілий день. Як би так гамериканцький хлоп полетів попід хмари, то фор шюр казети так би не кричали тут у Канаді, а в Рашії навіть би ніц не написали.

Такий самий рейвах піднесли ангельські казети і ридіо зі Спутніком, а як Штици пустили свого Спутніка, то юш такого крику не було.

На телевіжин дали цілу програму про того русского хло-

па: “12 Априля, дей то ремем-бер”!

Як дививімсї на телевизижен, то си думая: вони є кризі, вони роблять велику рашіян комуніст пропаганду. На файнал то заграли якусь рашіян сонг “Гей ухнем, ци Москав попід небеса”.

Я райдевей заколував на стешіня і крикнув: “Геравт фром Кенада рашіян комуніст пропаганда!”

Написавім також протест до СїБїСї: “Ю бойси, скажіть мені якому ви губерманові служите: русскому ци канадійському? Як будете дальше такі кризі, то Микита Хрущов туморов забере Канаду, а вас всіх запакує у ракету і вишле на Марс і ви звідтам юш сї не вернете”.

Написавім летер ту едіторс: “Ю стюпет, ю мейк ін пайпер пропаганда”.

Гамериканцький нарід тепер сї інтересує спортом. У Штицах мают тепер оден проблем:

хто буде чемпіоном гакі, хто забере Стенлей Кап, Чікаго ци Дітройт. Кужен хоче моні.

Я си так мишлю, жи тепер у Канаді і в Штицах треба всьо перечинчувати.

Не треба джес фор моні, моні, спорт і фоні, але треба робити для науки і для своєї контрі.

Штици, як були би хотіли, то могли хлопа післати скорше ракетов ніж большевики. Штици малпу посадили і все окей.

Вони могли хлопа вислати фор шур. Я простий фармар так си мишлю, жи між тими ученими у Штицах є може і спаї, які роблять всьо слов і дають ченс, жиби Рашія була фирст.

Президент Кеннеді повинен бути стронг мен і взяти тих учених за чуба і зробити поря док.

Треба зробити в Канаді фи ниш з кризі комуніст пропаганда.

Да цол. Гуд бай!

ДЖАН ГЛЕНН ГУД БОЙ

Містер Рїдахтор!

Не знаю, ци ви знаєте, жи я юш попав у “Лїтературну Газету”, яку видають комуністи

в Києві. З того виходит, жи я собі не такий простий фармар ський кореспондент. Не такий собі “ту бай фор” — но сирі!

“Літературна Газета” то юш література, а в літературу по-пасти, то тешко. Тому я є геп-пі, жи про мене юш знають аж у Києві й впхали мене там у літературу.

А тепер, Містер Рихахтор, хочу Вам написати за того а-стронавта Джана Гленна, жи 20 фебруара облетів трі таймс Землю.

Я без цілий день сидів коло телевижен. Вачував я від са-мого кінця. Видівім, як Джан Гленн убравси сут такий, як футболісти з Блю Бомбер. Він си сів у капсулю, як бибі в ко-лиску. То всьо було в ракеті, жи була така висока, як наш елевейтор на сіонарськім сте-шіню.

Пізніше один хлоп зробив під тов ракетов фаєр і вона фуркнула в гору, як пташок. Пур Джан мусівси добре стра-ху наїсти, як та капсуля гони-ла ним довкола Землі. Я си на то всьо дивив і просив Бога, жиби Джан не мав ексиденту, жиби го поліцаї не злапали, бо він гнав 1.750 миль на го-дину. Я, як їду свойов гаров 75 майл пер авер — то монта-ки райдевей мене стапують і дають мені тикет.

Джан мусів їхати так на память, бо там гайвею не зро-били і ніхто сайнів ще не по-ставив. Джан був там фирст. Я си тепер так мишлю, жи

президент Кеннеді збудує там гарт тап гайвей, поставить сайни, а гайвей патрул поліцаї юш будут вачувати, жиби не було ексиденту і жиби який стренджер комуністий там не попав, бо то юш гамериканць-ка територія, бо пірший штиц-кий хлоп її відкрив. Джан Гленн такий самий як Кристо-фор Колюмбус. І то цілий світ мусить признати, бо ці-лий світ видів его на телеви-жен і чув без радіо.

Микита Хрущов каже, жи піршим астронавтом є его Га-гарін. Але то є велика брехня, яка сі по ангельску називає “болши...” Це паскудне сло-во, але воно подібне екзаклі до слова “большевик”.

Єдно слово означає “бре-хун” і друге слово то є “бре-хун”. Гагаріна ніхто не видів, як він у ракету сідав і куди він літав і де він осідав. Га-м е р и к а н ц ь к о г о а с т р о н а в т а цілий світ оглядав, навіть ко-муністи в Рашії.

Я видів на телевижен і чув, як спікер з Кейп Канаверал хотів дістати конекшен зі своїм кореспондентом з Москви. І сей кореспондент сказав кіль-ка слів і замовк. І тоді наш спікер сказав: Нам є ізи мати конекшен і балакати з Джаном Гленном, який со фар в орбіті, ніж з нашим репортером з Мо-скви”. То є свята правда, Хру-

щов закрив уста куждому: “нет”, “малчать”, “нельзя”. Але колись Микиті прийде капут і світ довідаєсі правду, жи Гагарін довкола Землі не літав, жи він є тільки “больши...” — большевик — біг лар, да цол!

Я є вері геппі, жи наш Джан Гленн мав лакі трип.

Три рази за штири годиин собі Землю облетів і щисливо з капсулею собі осів.

У Вашингтоні президент Кеннеді ему велику параду зробив і так має бути і то ему сі належит, бо то є фирст астронавт. Гад блесс гим!

Да цол
і гуд бай!

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ТВИНСИ І ГАМЕРИКАНЦЬКІ ТВИСТИ

Містер Ридахтор!

Хочу нинька написати ведлук тих русских космонавтів твинсів - близьнюків і гамериканцьких твистів.

Я часом стиді сиджу коло телевижен і дивлюсі на ружні кумедії, бо знаєте без цалий сомер падають дощі й нема що на фармі робити. Моя мисис їздит кужного вечера гра-ти бінго, а я в дома є бибісистер. Часом бибі плаче, але я накручу телевижен на цалий регулятор, чинчую з одного ченалу на другий. Бибі не може збітувати телевижена і мусит бути кваєт і спит. На телевижен тепер сут ружні кавалки: комуністичні космонавти і гамериканцькі джези, футболі, голфи, реслінги і твисти. Єдні других хотят збітувати...

Ци ті большевицькі твинси Ніколаєв і Попович літали, ци же літали, я не знаю, ніхто не знає, тільки єдин Пан-Біг, жи ча небі. Бо знаєте, жи цалий Советский Союз сидит на брехні. Як у Краю казали: “На брехні сидит, брехнею їдет і брехнею поганяє”. Колгоспник бреше перед бригадіром, бригадір перед завідующим, завідующий перед депутатом, депутат перед міністром, міністер перед Хрущовим, а Хрущов перед цалим світом.

Жи там у СССР єдин перед другим бреше, ай донт кер — мене то не болит і там вони сі знають і юш єден другому не вірит. Але мене болит то то, жи Західний Світ є такий ще кризий, жи в комуністичну брехню вірит. Може ті космонавти літали докола Землі

так, як на фермі літають корови довкола стайні, якіс згедзают. Але ті стюпет редахтори з ангелских казет і магазинів дают великі гедлайнси, великі пікчери за русских космонавтів і є геппі, жи СССР збітували Америку. Вони дают великий гелп комуністичній пропаганді. Вони хоць космонавтів не виділи, але вірят у то, що бреше агенція ТАСС.

Таку саму пропаганду ширят наші ридіо і телевижен.

Хрущов у кулак сі сміє і з космонавтами сі цілує і каже: “Гнилий Запад ми заберем, бо там всі дураки. Як ті западніхи повірили, жи наші близнюки: Сокол і Беркут так собі цалий тиждень під небесами гуляли, з одного Востока на другий стрибали, в карти грали і ангелску мову там вивчали, — то вони настоящі дураки. Я поїду в Нью Йорк, гримну черевиком об стіл і дістану Берлін. На другий рік наші близнюки, а може і трійняки “полетят” на Місяць і западні дураки повірят і зі зі страху віддадут мені і Со-

еденені Штати. Нам нада брехать, а їм нада в брехню вірять...”

Я собі так у простій хлопській голові мидитую і аж ми жиль серце стискає, жи тут у нас у Канаді і в Штицах то тільки сі рєслуют, футболя грают і твиста танцюют. Не ма кому то всьо за чуба злапати і якійсь порєдок запровадити. Штици всьо мают і дуляри і вчених і правдивих космонавтів, але не мают добрих політиків. То всьо йде чомусь слов... Росія ніц не має, ні грошей, ні хліба, ні правдивих космонавтів, але має політиків, які вміют добре брехати і світови юра крутити так, жи світ у то всьо вірит і зі страху починає штанами трясти.

Якби Штици раз стали шторцом і вдарили кулаком у стіл, то наш Микита присів би, як щур тихонько. Водку би попивав і зі своїми “космонавтами” довкола Кремля би літав.

То є мій такий простий фермерский адвайс.

Да цо і Гуд бай!

ТО ВСЕ БАЛОНІ

Містер Ридахтор!

Виджу, жи в політиці стає гат, екзеклі так, як теперішний сомер, кужен день по 90 градусів тепла. Як є гат у повітря, то я лізу райдивей до лейку купатися, але як є гат в політиці, то може бути нова война. Наразі Кеннеді з Хрущовим файтеуютсі спічами. Єден говорить, другий відповідає. Кеннеді, як джентелмен каже, жиби Хрущов лишив у спокою Берлін. Микита, як звикле кричить, махає кулаками і грозить атомовими бомбами. Він хоче войны, щоби настрашити Гамеріку. Я си так мишлю, жи Микита войны сі боїть, бо юш у тій новій войні фор шюр Микита програє і всім комуністам буде капут.

Микита юш зробив діл з Гагаріном і Тітовим, жи як буде война, то вони всадять Микиту в ракету і вистрілять его ген у космос: на Марс, або на Венеру. А тоді на Землі і на цалім світі буде піс, бо Микита то тробел мейкер.

Хрущов дуже шукає протекції у своїх космонавтів, єдного цілує і другого цілує. Джорджа Гагаріна вислав Микита райзувати по світі з комуністичнов пропагандов. Ангельські дівки Гагаріна цілували, а-

ле канадійські з Нью Скошія єго не лайкували і казали: “гі іс ту смолл”. Фідел Кастро, який має овер сикс Фітів, то як обіймив Гагаріна, то мало го не задушив.

Я сі дуже дивую, що мільйонер Ітен так лайкує Рашію і цалу комуну. Як би прийшла Рашія до Штиців, то Ітенові мільйони були би капут, а самий мільйоенр поїхав би на Сибір або на цілинні землі кози пасти. Сайрус Ітен запросив Гагаріна до Канади на комуністичну пропаганду. Він хотів, жи би і гамерикацські космонавти приїхали. Але вони є смарт бойс, не послухали мільйонера, не приїхали, бо сказали, жи вони є бизі. Я цікавий знати, ци той другий советський космонавт Джермен Тітов буде райзувати по всіх контрах з пропагандов. Він каже, жи він збігував Гагаріна, бо він 7 разів крутився у люфті — там він си їв, спав, на гармошці грав, гуляв у ракеті так, як у колгоспі. Світ у такі сторії вірит, але я не вірю. Хрущов зробив балоні з Тітовим, бо того ему треба було до его спічу і він хотів настрашити Кеннедого і цалу Гамеріку.

Да цол і Гуд бай!

ХРУЩОВ НА СЦЕНІ

ХРУЩОВ ТОК ТУ МАЧ

Містер Ридактор!

Вокраїнський дентистий Джов Слоган, жи є послом у Оттаві сказав мені такого джовка: “До Рашії приїхав на визит един гамериканцький дентистий. Русский дентистий его сі спитав, кілько в Америці бере він за вирвання зубів. Сей йому відповів, жи в Штицах він чарчує три дуляри.— У нас — каже русский — за вирвання зубів беремо триста рублів. А чому так багато — питає американець. — Бо в нас тяжко відчинити пацієнтові уста. У нас всі мають замкнені уста, навіть перед дентистою бояться відчинити — так відповів русский дентист.

— Ай сі — каже гамериканець — але чому ваш містер Хрущов не має замкнені уста енд гі ток ту мач!

То правда, жи Микита ток ту мач, бо я куждого вечора вачую на телевіжен і слухаю тих довжезних спічів, жи їх тримає Хрущов у Юнайтет

Нейшен. Бой, бой, еमुсі гавка не замикає, як старокрайовій ворожці. Микита кричить і гримає кулаком, навіть махав черевиком у руках, всі делегати з него сі сміють. То чиста кумедія. Таку подібну комедію я видів лест мондей на телевіжен на реслінгу. Русский Кальмікофф, який дуже дирті файтуєсі. Він кричав і махав кулаками на Ватсона. Мій нейбор Джім каже: — Лук Сем, він говорить, як Хрущов. Видно, жи той русский народ є еднаковий.

На тім пікчері, жи тут видите, є намальований Микита, який причіпив си крила і вдає ангела (але з ріжками). Він кличе народи з Азії і з Африки до себе, бо хоче їх “визволити”. Хрущов визволює народи у той спосіб, ж їх посилає на Сибір до концентрейшен кемп. Так він “визволив” Україну, Білорус, Словаків, Мадярів і других.

Я просив дентистого Джо-

ва Слогана, який тепер поїхав, як канадський делегат до ООН до Невйорку, жиби він пофіксував для Микити зуби. Найму дасть такі зуби, жиби Микита від тепер тримав мавт шат. Як буде мати Микита маут шат, то на світі буде піс.

Ви може венсдей виділи на телевіжен, як Микита в Невйорку на стріті показував ножик і казав, жи то є его зброя. Такий ножик називали в краю “жидик”. Микита показавсі чистим босяком з ножиком. За давніх часів, як Хрущов не був преміером — то був собі та-

кий простий босяк, який бився з другими і різав ножем, як розбишака. Хрущов так призвичаївся до різання ножем, жи з ножем приїхав до Юнайтет Нейшен до Невйорку. Але він хитрий дядьо, гамериканцам показав тільки малий ножик, бо свою велику ножаку він тримає в Кремлю.

Шкода, жи Микита так скоро вертаїсі до дому, бо на телевіжен юш не буде більше фонів і кумедї. Я люблю фоні і хочу сі сміяти. Микита збітував всіх світових комедіантів.

Да цол. Гуд бай!

ЧОГО СІ КУМ ОБРАЗИЛИ . . .

Містер Ридактор!

Пригадаласі ми одна історія з Старого Краю про кума, жи сі чогось образив: “Приїшли кум до кума в гості. Кум їх файно приймили, кума їм пирогів зі сметанов наварили. Файно кума спати положили. Але кум у ночі з хати втік. Кум за кумом рано шукає, але за кумом слід пропав. Так, як би го корова язиком злизала. Кум стукаєсі в голову і сам себе сі питає: Чого сі кум образили? Пирогів сі наїли, файно сі виспали й чого сі образил, жи навіть гуд бай не сказали?”

Таке малосі стати з Хрущовим. Я чув на ридію, жи Микита щось

образилисі, і хтіли сідати юш на проплян і цофатисі бек до Росії. Я сиджу в кичині і питаю свою мисис:

— Чого сі Микита образили? Та ж го так файно кормлять ружними стравами, та ж го так файно трактують ружними трунками. Хоч трохи мав комплейнс, жи лід зіпсував віски, бо він руску водку не без леду. У нас у Краю казали: “жи єму захотілосі печеного леду.”

А може сі образили, жи в Лос-анджелесі великі демонстрейшен були? А може тому, жи робочий народ, той, жи до юнії належит був агейнст нього? Бо знаєте, то

для Хрущова мусів бути великий супрайс, жи робочий народ є проти него, а буржуї, мільонери є за ним. Хоч їм просто з моста говорив: “я вас капіталістов загребаю”! А вони сі з ним возять, як кіт зі салом. Сомтінґ вронґ з тими мільонерами. Вони аж тоді будуть смарт, як Хрущов зажене їх на Сибір траву пасти, а їх мільончики забере до Кремля. Наші мільонери прийдуть тоді до голови по розум, але то юш буде ту лейт.

— Слухай Сем! — каже моя стара — я юш знаю, чоґо сі Микита образили.

— Чоґо? Кажи!

— Хиба ти не видів на телевіжен, як Хрущов у Галівуді попав між артисток, як вони ему зробили той денс “Кен Кен” і він казав, жи не лайкує дивитисі на такий фейс.

— Е, стара, чоґо ж він сі мав образити, він таксі тішив, так у долоні плескав.

То аж на другий день, як сі проспав, то сказав, жи то було не файно.

— А я тобі кажу, его фийс до

їх фийсів дуже пасував. Напевно нашому цісарю таке би не показали. Хто, що вартує . . .

Я си так міркую, жи може сі Хрущов образив, як го не пустили до Дизнейленду. Він кричав на ціале горло: “Что там ест халера, чума?!” Вони ему сказали, жи до Дизнейленду не пускають, бо бояться, жи би він де не пропав між народом, або жиби якийсь кавбой з гана не зробив: “піф, паф, шут!” і тоді бувби Микиті канут. Гамериканці того боятьсі. Микита не має лайф іншуренцу. Губерман мусівби му робити фюнерал. А тоді чоґо зробити з Микитихою? Одним словом губерман мав би венцей троблю, ніж тої паради . . .

Жиби Хрущова перепросити і вспокоїти, то Гамериканці завезли го на кукурудзяну фарму до Айова стейту. Там є всякої худобини багато і рогатої і не рогатої і лади корну чи кукурудзи. То Микита там чувсі дуже геппі, як у своїм гавзі. Бо він і так до 17 літ був пастухом.

Гуд бай!

НЕМА ДИФЕРЕНЦ

Містер Рихдактор!

Мій френд Стіф написав до мене так:

. . . “Я лайкую Твою сторі за Микиту Хрущова. Шкода, жи він

не приїде до Вінніпеґу, то бувим пішов на димонстрейшин...”

Я тиж кажу жи шкода. Шкода мені тих запортків, жи я сколєктував по фармах і шкода тих

гнилих томейтусів, жи я назбирав цалий трок. То всьо мало їхати на ирпорт, витати Микиту. Кажу Вам, жи то бувби такий найс велком жи лиса голова Хруцова булаби ціла пожовтіла від запортків, а від томейтусів, він би мав файний шавер. Портич і Майштріт бувби аж червоний від томейтусів. Велл, я си думаю, жи йому такий велком зроблять у Штицах. Я в Ньюорку маю френдів, вони мені напишуть за всі демонстрейшин.

За Микитом Хруцовим найвенцей плаче мій сусід Билл Свигтун. Він дуже хтів го витати зі солею і кукурудзою так, як Микита витав го в Москві. Я Кажу лисен Билл, як хочеш видіти Хруцова, то приєдь до мене на фарму, а там у хліві є такий великий, грубий, жи хрунькає. Вінсі вже фест випас, але ще кукурудзу зі солею від тебе прийме, жиби дар Божий не змарнувавсі,

бо то який диференц, хто зість, ци той микита, ци той Микита. Кажу вам фор шур, жи не ма диференц між тим Микитою, жи хрунькає, а тим Микитом Хрущовом. А знаєте чому? Той хрунькало Микита написав до Гаме-риканського Истирнал Афирс, жи не ма дифиринц між Україною а Тексас. Подумайте, який він хрунь, не тільки вимордував мільйони українського народу, а тепер відбирає йому право бути індипендент народом. Сей Моска-лиско хоче, жиби не було диференц між Москвою, а Україною.

Бо то свинтуни і всякі кравчуки, білелецькі, кардаші і вся та пятаколонича зграя з “життя” і “слова,” все писали у своїх газетах про “самостійну” Українську Радянську Соціалістичну Республіку. А тепер їх бас Микита Хрущов крикнув на цалий світ: “Нет України! — ето только Таксас”! Гуд бай!

ЛЮМУМБУ МАЄ В ГОЛОВІ БУБУ

Містер Рихахтор!

На фармах біда, бо кужен день шавер і шавер. Не можна ніц сіяти, ні садити. Не буде крапу, не буде що на маркеті возити, не буде моні й не буде фоні...

Той тробель у світі ай тинк-

со є без тоті жінки - кубіти. Як колись пірша жінка Іва принесла тробель Адамові у раю — так і тепер великий тробель і скандель у Англії принесла дівка Крістіна Кілер для міністра Джана Профумо і для цалого кунсервативного

губермана. То таке паскудне насіння ті дівки, які фург бігають за хлопами. Рашіян дівка Валентіна за хлопом—своім бойфрендом Валерієм Биковским полетіла спутніком далеко аж у спійс. Він втікає, а вона его доганяє й такий рийс юш триває кілька днів. Ци вона его злапає у тих спійсах, чи не злапає — я не знаю. Зрештов то не є мій бизнес. Най сі тим журит Микита Хрущов...

Моя мисис не лайкує, жи я пишу такі сторі ведлуг кубітів. Вона каже, жи я бігав за нев, а не вона за мнов. Я кажу, жи то не правда, вона бігала за мнов. Ми так сперечалисі і прийшло аж до файту. Вона тріснула дверми і крикнула: “Сем, як ти не зробиш аполеджайс — то я йду до лопера і буде диворс!” Я сі настрашив і сказав: “Соррі ми-

сис, — я бігав за тобов”... Вона юш була сатисфайт, але за кару не хотіла зроби́ти мені “Фадерс Дей”.

На “Фадерс Дей” я мусів корови доіти і поредок у стайні зроби́ти. На брекфест діставім тільки милк і порич.

На динер приїхали з Вінніпегу мої діти і зроби́ли мені малу партію і дали мені презента. Соні дав мені пакет цигаретів і микі скач, а Джуді дала мені сорочку і афтер шийвінг лошен. Моя мисис сиділа, сиділа і ніц не говорила. А коло соні запитавсі: “Ма, а що ти дала для деді?” То моя мисис щось помислила, встала і пішла до салеру. Звідтам вийшла і каже: “Я за тебе старий також паметала і цілий місяць у салеру той кийс пива тримала — то мій презент на Фадерс Дей...”

Гуд бай!

ТРОБЕЛЬ У СВІТІ

Містер Ридахтор!

Я хочу написати трохи ведлук тої колірової політики, жи сі тепер діє у цілім сьвіті.

Куждого дня я вачую на телевіжен. слухаю без ридію і читаю в ангельских, а пізніше в юкреїнських газетах за тугу

чорну Вафрику. Мені сі в голові покругило від тих ружних нейм: Мубу, Тубу, Бубу і всяку другу вібачайте за вираженя Какубу. Хто колись у сьвіті чув таки нейми! То був великий диференц. То були якісь панцькі — політичні ней-

ми: Францішко Юзеф, Гіклер, Мусуліні, Рузвельт і наш круль Джордж. Пізніше на їх пляц прийшли люди з джерманським неймом, як: Айзенгувер, Ді-фенбекер, Аденавер і другі дер, ді, дассери. Для мене то є їзі ті всі нейми запам'ятати, бо знаєте, же я рахувати войськовий хлоп. Служив я за небіжки Австрії в зібен унд зібціг регіменті (дехто сі з нас сьміяв, жи ми є сім-сім мамалига) і джермен нейми є мені френдлі. Тепер ті всі нейми ідуть давн, а на тап вилазять чудернацькі нейми: Чан кай шайко, Мат Су, Мав, М'яв-М'яв, Насер (екскюз мі за паскудне вираження), Касака, Бакаса, Люмумба, Касавубу, Мобуту і всякі другі на "тубу".

Я видів на телевіжен, як той чорний народ примашерував до Юнайтет Нейшен у Нев Йорку. Всі хлопці молоді, всі однакі, всі кучеряві і всі райтру чорні. Всі вони є дуже найс. Я їх лайкую . . . Такими їх Бог створив і то не є натінг вронг.

Чорні народи мають інде-

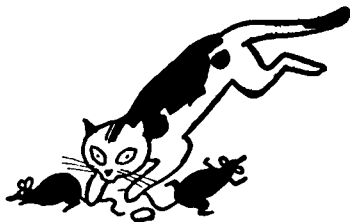
пендент контрі. А наш вокраїнський народ красний, білий — може тому і не має індепендент. Наша тільки земля чорна. Треба, жиби куждий вокраїнець посмарувавсі на блек кольор — то Україна буде фрі. Якби пропав Микита і его цала кумуністицька кумпанія — то куждий один нарід бувби фрі. На сьвіті не булоби троблів.

Бо Микита юш зачав троблі робити між тими чорними в Конго. Він з чорного Люмумби хоче зробити червоного. Я чув, жи вони мають між собов такий діл: Люмумба має прилучити Конго до Юесесар, а за то Хрущов має Касабубу, Матубу, Чамбру і других контрреволюціонерів запакувати в спутнік і вислати на Марс.

Микиті вдався наразі діл з бородатим Кастром з Куби. Він го зробив червоним, а бородатий Кастро годує Микиту цукром, як циган медведя і вчить Микиту нового денсу "ча-ча-ча". Я напишу сторі за той денс никст тайм.

Да цол.

Гуд бай!

МАДЕРС ДЕЙ

Містер Рихахтор!

Лест Сандей по цалій Канаді светкували “Мадерс Дей”. Я для своєї мисис зробив теж целібрейшен. Рано, як вона щі спала, я приніс до бедруму брекфест: Кафі, товст, пориж, омент джус і два яйця на мягко. Моя доня причіпила мамі корсаж а соні купив у презенті найлонс.

По брекфесті ми всі пішли до Церкви. Наш фадер мав файне казане. Він казав, жи нинька є “День Мами” і жи всіх жінок треба шанувати, бо як би не було жінки, то на світі ніц би не було, бо всьо походить від жінки. Пірший тробель на світі прийшов від жінки Еви. Вона зробила з ябком той пірший гріх. Без жінку Бог вигнав Адама з раю і він мусів умирати і мусів тяжко працювати “в поті чола”... Моя мисис казала, жи вона не лайкує фадерів спіч, бо “то знаєте хоць він ксьондз, але він тягне за хлопами проти жінок”.

Як ми вийшли з Церкви, то я увидів, жи кужна жінка мала найс капелюх з цвітами і мала великий корсаж.

По динері я забрав свою мисис на райда. Ми поїхали до

Лакпорт. Там з бріджу дивилисі, як Ред Ривер пливе і подивилисі на тих хлопів з міста, жи робили фішінг. Заїхавім до дравін реставрану. До гари райдевей прибїгла молодой дівчур у довгих штанах і питає: “Во цю вонт?”

Я заордерував для моєї мисис гаддокс, чипси і батлю рут біру. Для себе взявім гамбургер і кафі. Рут бір не люблю, бо то не є правдиве пиво, я люблю бір: “олдвіена”, “лабетс” і “карлінг”.

З Лакпорту поїхавім до Селкірку і кажу до своєї мисис: “Дивисі, той великий гавз називаєсі Ментал Госпітал — варіятський дім. У Старому Краю він називавсі Кульпарків”.

— “Чого ти мені той гавз показуеш? — крикнула моя мисис, — ти си мислиш, жи я кризі? Не хочу юш твого райда, вертайсі райдевей до дому!”...

— “Сорі, гані” — я єї кажу “Ти є смарт кубіта і до того гавзу тебе не приймут”.

Моя мисис була зла і сипала мені гела без цалу дорогу.

Такий то був Мадерс Дей.

Да цол і
Гуд бай!

МИКИТА ТАНЦЮЄ “ЧА-ЧА-ЧА”!

Містер Рихахтор!

Гамериканцький президент Айк показавсі дис тайм дуже стронг мен ведлуг Микити Хрущова. Він припняв Микиту до бовта, як медведя і не пустив его брикати по Штицях, як то було лест ір. Лест ір Микиту шанували, як гостя і робили ему великі партії. Навіть фармері годували Микиту кукурудзою.

Микита запросив Айка і его внуків до Росії в гості. Але пізніше Микита щось помики-тив і сканцелював інветейшен. Цалий світ сказав, жи Микита простяк. Навіть Айкові внуки сказали, жи той комуніст Микита є бед бой.

Тепер Микита сам впхавсі до Штиць, вібачайте за вираження, як та безрога до корита . . .

В Юнайтет Нейшен то Микита сидів так, як бойсик, котрий прийшов пірший раз до школи. Сидів у лавці, як штубак, або як крайова печериця і шкробавсі в лису голову. Єго спіч був гуд фор натінг.

Дуже найс спіч мав гамериканцький президент Айк і наш премієр Діфенбейкер і ангельський преміє Мекмілен. Вони говорили, як лідери і, як джен-телмени. Микита був дуже

джелес і вимахував кулаками, як бахур і гарчав, як скаже-ний пес. Навіть ті депутати з Вафрики сміялисї з Хрущова.

Таким самим бойсиком показавсі той бородатий Кастро з Куби. Він убравсі в джекєт так, якби йшом на гантінг. Єго спіч тримав фор енд гев авер. Я би такого хлопа післав до Селкірку ци до Брендону.

Найбільше було кумедії, як Кастро запросив Микиту до свого руму в готелю на партію. Яксі напили водки, то Кастро вчить Микиту танцювати “ча-ча-ча”.

Колис Микита скавав перед Сталіном гопака, а тепер перед Кастром скавав “ча-ча-ча”. Микита є дуже фет і для него не є так ізі викручувати-сі “ча-ча-ча”, як тонкому Кастро-ви.

” Не знаю, який денс буде скакати Микита перед тим чорним комуністом Люмубом? . . .

Мені сі пригадує старокрайовий циган перед яким мусів медвідь танцювати. Як медвідь був нездалий до танцю, то циган го забив, здирав з него шкіру і продавав на ярмарку. Цікавий я знати, хто таке з Микитом зробіть?! . . .

Гуд бай!

МИКИТА ЗАЧИНАЄ МИКИТИТИ

Містер Рідактор!

У нас у Краю казали, жи кого Бог хоче покарати, то ему наперед розум відбере. А, як хто не має розуму, то казали, жи він *микитит*.

Бракує ему єдної клепки в голіві. З ним є сомтінг вронг. Такого чоловіка забирали в Краю до піярів до Кульпаркова.

Такийсі тробел трафив з Микитом Хрущовим у Парижу на тій сомит конференц. Микита таке там намикитив, жи сі цілий світ зчудував.

Він кричав, бігав, лускав кулаком у стіл, як шалений. Ріл кризі. Якби сі таке стало тут у Канаді, то я би райдевей кулував до монтаків, жиби забрали Микиту до сайлен до Силкірку ци аж до Бриндону.

Я си так мишлю, жи юш у Росії лідери видять, жи Микита дістає “куку на муню” і тому маршал Маліноскі убраний у мундір з пагонами привів цюпасом Микиту до Парижу.

Маліновській тримав Микиту на шнурку, як циган медвідя. Айк, ДеГоль і Мекмилен дивилисі на Микиту, як на клавна з циркусу. Бідний Айк пошкробавсі в голову і помислив: “то я си файного партнера здибав . . .”

Айкові аж сі лекше віддихнуло, як Микита сказав: “Я не хо-

чу, жеби ти до мене в гості приїхав.”

Цалий світ сі втішив, жи Микита таку дурницю пальнув.

— “Ци ти то, Микито?”

— І я то, і мій тато! . . .”

Такий то є Микита, таким був Сталін, така то цала комуністична фамілія.

Микита наробив лаці нойзі через того гамираканського спая.

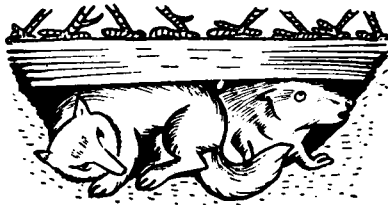
Я си такий простий фәрмер і політиков сі не бавлю, але за того спая я си відразу помислив, жи він міг робити на дві руки. То є великий квецен з тим спайом. Я тільки єдно не годен зрозуміти, чоґо сі Айк настрашив?

Я був би Микиті впалив так по хлопськи, просто з моста: “Ти безроґа, сама мішок дреш і сама квичиш. Сам висилаєш своїх спаїв по цалому світі і сам проти спаїв кричиш.”

“Ти кажеш, жи маєш чисті руки і чисту совість. Шийм ан ю, Микито. Ти так брешеш, жи юш міри не маєш!!!”

Да пол.

Гуд бай.

“І В ПАРИЖУ НЕ ЗРОБИШ З ВІВСА РИЖУ . . .”

Містер Рихадтор!

Колись я Вам писав ружні сторі про Микиту Хрущова, як він був на візиті у Штицах. З ним так гамериканці файні джовки виправляли. Ми всі мали лаці фан.

Тепер Микита приготовляєсі на візиту до Франції. Його так кортить райзувати по світі, як старокрайового цигана. З одної контрі бігає до другої контрі. Я си так мишлю, жи він хоче збітувати президента Айзенгавра. Тільки жи межи ними є велике диференц, бо Айзенгавра витають цвітами, а за Хрущовим кидають камінями, як за псом.

Але Микиті захотілося їздити, то їздить, бо в гостях ліпше, як у дома. Своя водка і картошка сприкрилисі Микиті. Йому забагається французького лікеру, а Микитисі забагаєсі модного капелюха і перформи.

Трохи товариші в Кремлі мають тробель заки вирихтують Микиту в дорогу. Вони його микють, голять, пазурі обтинають . . . Тойлери шиють ганц нові сути, а з тіятру випозичають перуку. Бо знаєте, жи Микита лисий як коліно.

Також чинчують йому нейм і вчать одно чи два чуже слово. Як їздив до Штиць, то зчинчува-

ли єму нейм на “Мікі Корн” і навчили єго казати “окей”. А як їздив до тих чорних і червоних, то єго нейм був: “Мик-ота Хрунькай Шек”, а слово знав: “гав ту м’яв”. До Парижа приїжджає також з французьким неймом “Микитужан Хруньконіє”. Вміє також: “комсі комса” (по нашому се значить: правою рукою з лівої кишені).

Всюди було одрайт і місів Микитужан був би гепі і єго мадам Ніна, як би на світі не було українців. Хрущов боїться, жиби українці в Парижу не робили демонстрейшен, так, як робили в Штицах. І він дав ордер Де Гольови, жиби всіх українців, малярів, словаків і других дипістих вимухувати з Парижу. І Де Голь послухав, всіх, жи не лайкують Хрущова, вислав на Корсику.

Послухайте добрі люди щосі в світі діє. Се є цалком крезі айдія. Але єдно можу сказати всім людям, жи хоць Хрущов зчинчує свій нейм, хоць вбересі в фракку і натєгне з тіятру перуку, то Микита буде все Микита. Колись в Краю, старі люди правду говорили: “і в Парижу, не зробиш з вівса рижу”!

Да цол і

Гуд бай!

СКІНЧИВСІ ФАЙТ У ШТИЦАХ

Містер Рихахтор !

Дістав я лист від свого френда зі Штиців. Він мені пише про елекшен на президента. То є дуже інтєресно. Юш скінчивсі файт між Ніксоном і Кеннеді.

То був такий файт, як реслінг на айріні. Але є трохи диференц між файтом на айріні, а файтом на президента. Ті, жи файтуютьсі на айріні, дістають гроші від публіки, яка сі на них дивит. А ті, жи файтуютьсі на президента, платят свої гроші публіці, жи сі на них дивит. І то платят грубі гроші, які сі називають мільйони.

Я вачував на телевіжен, як був той дебейт. І я си так помислив, жи то не є так ізі видрапатисі на президента. У нас у Старім Краю також було тяжко видрапатисі на війта. Треба було бути багачом; поставити літру оковити і пів дозена ковбас. За оковиту і ковбасу вибрали тебе за війта, або за депутата до Відня, ци посла до сейму у Варшаві.

У Канаді, чи Штицах є диференц. Тут на ковбасу ніхто сі не дивить, бо то є фет, Тут треба сипати колд кеш моні.

Як є моні, є фоні, но-моні-

но-фоні. То проста хлопська фільзофія.

Мій френд зі Штиців є геппі, жи президентом вибрали Кеннеді, бо, як знаете, мій френд є демократ. Але його мисис дуже плаче за Ніксоном, бо вона є республіканка.

Я є геппі також, жи Кеннеді вийшов, бо він католик. Се пірший раз у гамериканській гісторії, жи католик президентом. Тому протестантський світ підніс рейвах і гвалт проти Кеннеді. Всякі куклі Клони і масони робили демонстрейшен проти католика Кеннеді. То був ріл дискримінейшен. Колись, як кандидатами на президентів були всякі баптисці, методисці, презбітеріани, лютерани і масони — то ніхто ніц не казав і католики не робили з того проблем і голосували за такими президентами. А тепер трафивсі еден католик Кеннеді — й всі пішли егенст. Чому? Тому тільки, жи він католик. То є фані і кризі ті всі сектанти.

І тому я є геппі, жи Кеннеді є президентом. Бо я люблю правду і справедливість. Я є егенст дискримінейшен!

На закінчення хочу сказати, жи демокрація є добра річ,

кужен голосує на кого хоче. Бо знаєте, жи такої демокрації нема в Рашії. Там є тільки еден кандидат Хрущов і кужен мусить на Микиту, того бандиту голосувати, ци він го лайкує, ци ні. Бо як би в Рашії

нарід мав фрї елекшен, то Микиту був би нарід скинув і післав го кози пасти.

Я си мишлю, жи я годен на тому закінчити.

Да цол.

Гуд бай!

ЧОМУ ДОЩ НЕ ПАДАЄ?

Містер Рихахтор!

Давном не писав, бо дуже був бизий на фармі. Я є злий на того ведермена, бо на фармі треба дощу. Всьо засохло і не буде крапу.

Не знаю бис кого нас Бог покарав, жи дощу не дає. Я си так мишлю, жи то без того Кеннедого, жи поїхав до Відня з Микитом Хрущовим балакати.

Вони там “Віена Вальца” танцюють, водку і кавіор попивають. Бог сего не лайкує, бо Микита диявол і бандит. У Святому Письмі написано стоїть, жи “блажен муж іже не іде на суд нечестивих:” І Кеннеді не файно зробив, жи з Микитом мітінг зробив і до того ще у Відні, столиці небіжки Австро - венгерської монархії. Микита осквернив бург нашого найяснішого цісаря Францішка Йосефа.

Як би так наш найясніший

пан цісар з гробу встали і на Микиту сі подивили, то назад би сі до гробу вернули і штари рази там бисі перевернули з того встиду, жи тераз по єго бургу, Микита з Микитихою гуляє. Салдатня самогонку дудляє і засмарованими дьохтьом чоботами ясну цісарську підлогу валяє.

Мені тиж жаль за тим бургом. Бо я колись у “зібен зібен регіменті” служив і у Відні на васі коло бургу стояв.

Всьо сі минуло. Світ сі змінив і люди сі змінили і пани сі змінили. А зміна йде з ліпшого на гірше. Пани президенти юш свій гонір страгили і з босяками за панібрат “віена вальц” витинют. А за тим бідним народом, жи там на Сибірії мучиться, не ма кому заступитися. Не ма кому злапати Микиту і поставити єго на суд так, як жиди поставили Айхмана.

Микита вирізав мільйони українського, мадярського народу і других народів. Микиту треба всадити до джейлу і дати его на інтернешонал корт. На Айхмана жиди плюють і цілий світ его осуджує і та е райт, бо він си на то заслужив. Микита Хрущов більший злочинець від Айхмана, але світ Микиту не судить. Світ Микиту хвалить, Микиті сі кланяє, а пани президенти Микиті руку стискають.

І я сі питаю, ци має бути в світі рихт? Бог мусить світ покарати потопом, або сірчанним вогньом, як колись Содому і Гомору. Не ма на світі юш справедливости і не ма юш правди. Може сі колись счинчує той світ і на ньому повстануть нові люди і нові президенти. І тоді дощ буде падати, а на мойй фармі буде файний крап.

Да цол і гуд бай!

ЯК БИ Я СТАВ ГУБЕРНАТОРОМ

Містер Рихадтор!

Моя мисис пішла до штору, я си самий тут на честерфілді сиджу і думу думаю. Є ружні дива на сім Божім світі. Живуть ружні люди: білі, чорні, жовті. Є ружні язики: ангельський, джерман, френч... Є ружні гари: каделякі, понтія, кі, шевролети. І я то всьо розумію, так воно має бути. Але єдну річ я не розумію і то мене дуже бадирує. Чому в Канаді є комуністи? Жи комуністи є в Росії, то я розумію, бо ще в нас у Краю казали, жи "москаль тьомний, як махорка". Але, жи тут у Канаді є комуністи і називають себе навіть українцями, того, присяй

Богу, не розумію. Беліф ор нот, як кажеся по ангельску. Бо так собі подумати на простий хлопський розум, жи ті так звані канадійські комуністи не є якісь бідаки, ци пролетарі. Но сирі, кужен з них має свого гавза, свої проперти, свою красну гару і то ню модель і мають по кілька тисяч у банку. Вони кажуть, жи їмсі в Канаді кривда діє. Вони хвалять Росію, вони лайкують тільки свого баса і чіфа Микиту Хрущова.

Їх газети, хоч звуться українськими, як "життя" чи "слово", але вони вихваляють тільки "старшого брата", москаля.

Тут є самтінк вронк, я того цалком не розумію. Наш губерман повинен з тими комуністами якійсь поредок зробити. Бо знаєте, якби я так став губерманом, то я би скоро зробив поредок. Не думайте, жи я би саджав комуністів до джейлу чи до пенетеншері. Но сері, я не є Гітлер ні Сталін. Я є рілі демократ анест і милосердний. Так, як тато, жи бачить, жи його донька має бойфренда і хоче сі віддавати, то тато зробить її добрий ведінг і ще її дасть віно. Так, я би зробив з комуністами, я би їх всіх спакував на шіфу разом з їх гавзами і дулярами і вислав райдевей до Росії, до їх бойфренда Микити Хрущова. Ска-

зав би їм шорт спіч: “Геравт з Канади! Гуд бай, Парасю. Їдьте і венцей тут не вертайте!”

Кажу Вам, містер Ридахтор, жи ми в Канаді без комуністів мали би спокій. А, як би так кужен губерман зі своїх контррій повисилав комуністів до Росії, то на світі був би пісфор шур. Микита дуже би сі тишив. Він би відібрав від цих своїх товаришів дулярики і сховав у свій карман. Всі гари поскладав би у Москві, а своїх канадійських френдів-комуністів післав би на Сибір і на цілинні землі — там ще є багато плячу.

Да цол
і Гуд бай!

РЕД АРМІ НАД РЕД РИВЕРОМ

Містер Ридахтор!

До Вінніпегу прирайзувала Ред Армі з Москви. Я з фарми приїхав на маркети і тоту цалу кумедію я видів. Щось понад 180 солдатів і една кубіта заїхали на Сіпіярське стешіня. Офішіял ніхто їх не витав, ані прімер Дафф Роблін, ані меййор Стіф Дзюба. То ми сі подобало, так має бути. Але ми сі не подобало, жи дві дівки в юкреніен костюм їх витали. То

фор шур мусіли бути комуністки з Робочого Дому.

Як ті солдати з тріна злізали то собі самі плескали в долоні, як бойсики. То дуже паскудно виглядає, як хтось сам собі в долоні плеще.

За якусь годину пізніше ті солдати з Ред Армі кинулисі; як та саранча по шторах шапінк. І то пішли по тих пуршторах і по пурстрітах; Мейн - Генрі, Мейн - Гігенс. Вони

шийвінг лошен, черевики, ро-
бори, ковти, капелюхи, фуд
кеники... Шторники зробили
добрий бизнес. Люди по стрі-
ки, сути, дреси, мило, ефтер
тах ставали і дивилисі, як ко-
всьо купували: шкіру, бабуш-
муністична голодна Ред Армі
робив шапінк.

У Канаді, то вони платили
гроші за стаф, але у Старім
Краю в найтін тирті найн —
Ред Армі рабувала всі штори.
Всьо забирали без грошей.

У вечер Ред Армі мали кон-
церт у Вінніпег Айріні. Вони
співали - кричали, свистали і
денс робили, як акробати в
циркусі. Публіка сі тішила, бу-
ла гепі, бо мала лаці фан з
тих кумідіянтів.

Без цалу ніч комуністи з Ро-

бочого Дому бенкетували з
Ред Армі. Батлі, кийси і гальо-
ни були дуже бизі.

Над раном, як Ред Ривер по
дививсі на Ред Армі, то аж за-
шумів:... шийм... шийм...
шийм..." Ред Ривер хотів ці-
лу Ред Армі забрати на свої
хвилі і поплисти райдевей до
Селкірку і скинути Ред Армі
до менталь госпіталю. Ред Ар-
мі робить тепер біг тробель у
Берліні, вони хотять нової
войни. Ред Армі треба заста-
пувати, бо вона хоче цілий
світ зрабувати.

Я си так мишлю, жи Ред Ри-
Да цол.

а тоді в світі буде спокій.
вер годеи пофіксувати Ред
Армі. Треба їй зробити капут,
Гуд бай!

ПОЛІТИКЕРСЬКИЙ ФЛАТ

Містер Рихахтор!

Лонг тайм юш, як я не писав до Вас. Бувім бизий і дуже було зимно. Я щі такого ведеру не паметаю. Фурт трималосі белов без цалу зиму. У Краю юш давно пішли люди орати, а тут фармері мусять сидіти по гавзах і вачувати телевижен, коли то ведерман заповість погоду.

Я си думав, жи буде флат у Вінніпегу, бо сі підносив Ред Ривер усе догори. Ай тиксо, жи фладу не буде.

Тепер почавсі флад з нашими канадійськими політикерами. Вони зафладували всі наші галі своїми спічами і промисами. Кужен лідер і кужен кандидат на посла всьо обіцяє і для фармерів і для робітників і для пенсійників.

Кунсервати, Ліберали, Ендипісти, Сошіялкредитовці обіцяють українцям Індепенден Юкреніен. Я є геппі, бо буде-

мо мати аж 4 Незалежні України.

У моїй фамілії юш сі зачав файт. Бо як знаєте у єдному гавзі є штири партії. Я рахувати старий кунсерват, моя мисис лібералка, соні сісієфник а донька сошіялкредитівка. Кужної суботи на сопер маємо фрі дискошен. Без цалый тиждень є всьо кваєт. Моя мисис гніваєсі на мене а я на неї і ніц не говоримо. То є ріл гут, бо вона юш не ляпає язиком. У суботу знов приїжджає з міста доня і соні — то починаєсі дискошен знов. Я бороню Діфенбейкера, о бо він файний хлоп. Він у Юен боронив Україну і він Хруцова назвав кольонізатором. Я си так мишлю, жи він елекшен виграє і буде премером Канади дальше. Моя мисис лайкує Майка Пірсона і каже, жи ліберали виграють. Соні каже, жи той Томі Даглес виграє, бо дві партії до купи сісієф і ендипісті є

стронг. Доня лайкує Баба Томсона, бо сошіялкредитівці мають оливу в Альберті і Духоборів у Бісі.

Я є гепі, жи комунісці не будут мати ані єдного посла в

Канаді, для них є енаф мати єдного Микиту Хрущова в Москві.

Бефор елекшен я годен до Вас ще написати.

Да цол і Гуд бай!

ЗРОБІТЬ МЕНІ ФІЙВОР

Містер Ридахтор!

Пишу до Вас так “шорт енд світ”. В понеділок 18 джюна буде елекшен. Я би Вас просив, жиби Ви видрукували в “Поступі” той мій лест апіль до всіх виборців у Канаді, а спешіял у нашій Манітобі.

Дуже Вас прошу підіть всі голосувати і виберіть українського хлопа до Парляменту. Я Вас прошу, понеже я є консерват, дайте свій голос на Джова Слогана з дистрикту Спрінгфілд у Манітобі. Джов Слоган то є мій кловс френд і рахувати він мій кум. Єго мисис Мері з Кукс Крік також файна кубіта. То є наші люди. Вони ходять до церкви, говорять по нашому і люблять наш нарід.

Зробіть мені фийвор і дайте голос на Джов Слоган і він буде ре-елект!

Моя мисис є лібералка, тому зробіть для неї фийвор і дайте свій голос на Павла Па-

рахіна в Норт Вінніпег. Павло Парахін є наш хлоп також, він є лоером і є алдерманом. Найс фелов, належить до Найциколюмбасів і до українських ворганізацій.

А мій соні просить, жиби Ви вибрали Фреда Заплітного.

Ті наші люди, жи є на Норт Манітоба повинні перевибрати Ника Мандзюка, він також файний наш хлоп. В Онтеріо голосуйте на: Стара, Кучерепу, Фроляка. В Саскачевані й Альберті голосуйте також за українськими хлопами.

Я не паметаю нейми всіх українських кандидатів, але кужен з Вас їх знає і най кужен голосує на свого хлопа.

Я не лайкую партію тих ендіпістів, бо вони на кужному телеграфічному слупі приліпили оренч афіші. Як би вони виграли вибори, то ті слупи були би ред. “Тудей оренч, туморов ред”. Від соціялізму до комунізму тільки один

крок. Колись Фідель Кастро був спочатку оренч а тепер він є ред, правдивий комуніст. Тому я боюся тих сісієфників — ню демократік парті, ци, як їх звать тепер ендіпістами.

Хто виграє вибори? Се є біг квещен. Я кажу, жи виграє Джан Діфенбейкер, а моя мисис каже, жи виграє Міке

Пірсон. Мися забітували о цалый кейс пива.

Як виграє Джан Діфенбейкер то я Вас усіх запрошую на фарму нашого посла Джова Слогана в Іст Селкірк, якого Ви виберете — на біг целейшен.

Да цол
і гуд бай!

ГРАТУЛЕЙШЕН

Містер Ридактор!

Я є дуже геппі, жи українці ін Вінніпег так сі файно пописали у сивик елекшен, октобра 24. Тенк ю вері мач, жи Ви послушали того, жи я до Вас писав і просив у газеті “Поступі”, жиби Ви вибрали на ших, а повалили комуністич.

Посилаю гратулейшен від себе і від моєї мисис для мейора Стіфа Дзюби, для алдермана Павль Парашін і для скул - тростістого Валтера Пашак. Гратулейшен ту гол Норт Вінніпег, жи сфаєрували зі скул борду комуністку Кардашиху і жи не дали супорту її госбендови Билови Кардашови на алдермана.

Октобра 24 я сидів коло ридія без цалу ніч і чекував, як ішли голоси. Я був геппі, як Стіф ішов гай, а Мофат давн, як Парашін ішов гай, а Кар-

даш давн. З тої великої радости я танцював зо свойов мисис твиста.

Посилаю мій гратулейшен до Штицкого Президента Джана Кеннеді, жи ему сі вдало добре пофіксувати Хрущова і Кастра і зробити бльокаду Куби. То була гуд айдія. Чого сі Микита Хрущов пхає на Кубу? Ци му замало України, Іст Джерманії, Польської, Румунської, Гунгерії і як сі каже по вченому” . . . енд цетера, енд цетера сателайтів?”

Я си так міркую, жи Микиті заблагосі цукру. Він лайкує шугер так, як медвідь ганей. Від кукурудзи юш му стамек тріскає і волосі з голови повиускаувало. Для бородатого Кастра Хрущов почав мухувати свої ракети і миселс. Але Кеннеді райдевей его застапував. Я вачував без цалый час

на телевижен цалий той тробел. Я був геппі, як гамериканец Стіфенсон на конференц в ЮЕН давав гела русскому Зорінови. Він го притиснув до стіни, як лоер бандита в корті і дав му квещен: “ЕС”, або “НО”. Ци ти крав, ци не крав? Ци ти мухував ракети, ци не мухував? Ци ти бандіт, ци ні?

Зорін крутивсі на кріслі, як той сник і не знав, який дати ансер. У Кремлю Микита сі настрашив і крикнув: “Давай назад!” Хрущов, як достав по своїх лапах, почав просити

Кеннеді, жи хоче мати “негошіейшен”.

Як була би Гамерика кілька років тому назад ударила по лабах Хрущова, Кастра, то не було би того троблю в світі, а був би піс і спокій. У Старім Краю циган мусів наперед медведя припекти і поставити на горяче, жиби він за ним на шнурку ходив і танцював. Так треба робити з Хрущовим. А ми всі маємо дати гелп і крикнути: “Кеннеді Сі, Хрущов Но!”

Да цол і

Гуд бай!

У ВІННІПЕГУ ЕЛЕКШЕН

Містер Ридахтор!

Лонг тайм я до Вас не писав, бо був бизий з гарвестом. Цалий сомер був паскудний ведер, зато Пан-Біг дав найс осінь. Без цалий день бувім на полю, копав потейтос, а моя мисис томейтос. Скінчивім юш дрешувати. Файний сі крап зародив. На Тенксгівінг Дей малисьмо бік целебрейшен. Моя мисис спекла великого турка, такого, жи цала фамілія гол вік мала що їсти.

Вачувавім також на телевижен Ворд Сірієрс Бейзболу, як ньюорські Єнкіс файтувалисі з Сан Франціско

Джаентсами. Єнкі виграли і стали чемпіонами. Я си так мишлю чому Єнкі не є такі смарт на Кубі і в Берліні. Фідель Кастро, як крикнув “Єнкі гов гом!” і наші гамереканці втікли з Кубі і не файтувалисі. На Кубу вліз тепер Микита Хрущов, злапав Кастра за бороду і казав ему “малчать” і всьо є кваєт. Може Пан Біг дасть, жи колись народ кубинцький крикне: “Русс гов гом!” У Берліні Єнкі теж не хотятьсі файтувати з русскими але в Безболу Єнкі є стронг і смарт.

Як сі довідую, тудей ін Він-

ніпег буде великий файт мейора Дзюби з якимись там Мофатом. Я достав багато телефонколів: “Сем, іди ратуї Дзюбу”, “Сем напиши сторію за Дзюбу, бо тудей ін Вінніпег елекшен”, “Сем, англіки хотять Дзюбу сфаєрувати”.

Ті всі телефонколи я си так взяв до серця, жи малом не достав “гартатак”.

Мейора Дзюбу лайкують у Вінніпегу, на фармах і у цілім світі. Український нарід є гордий, жи Стіф Дзюба такий файний хлоп. Англіки е джелес і тому бігшати і безнисовці гудредтавзэнд доляр підсунули, жиби Дзюбу скинути з майора.

І тому я кличу до цалого народу, жи мешкає у Вінніпегу: “гов ту елекшен, гелп Дзюба”.

Поставте номеро 1 для Стіфа Дзюби і він буде фор шур ре-елект.

У Варт Третій на Норт Вінніпег поставте номеро 1 для Павль Парашін на алдермена і він буде фор шур ре-елект. Поставте номеро 1 для Валтера Пащака на скултростіста і він буде фор шур елект.

Двуйку і трийку давайте на других добрих індепендент кандидатів. Для комунісцівніц не дайте. Ми повинні всі разом крикнути: “Комуніст гов гом, гов ту Рашія, гов ту Хрущов”.

Мої дорогі френди у Вінніпегу, я Вас дуже прошу, зробіть мені той еден фийвор: Гов тудей ту елекшен. Як Ви всі підете до голосовання, то наш мейор Стіф Дзюба і наші кандидати Павль Парашін і Валтер Пащак будуть вибрані. Окей? Я сідаю на свого форда і буду їздити по цілому Вінніпегу і буду вачувати ци Ви пішли голосувати.

Да цол і Гуд Бай!

ТРОБЛІ У ВІННІПЕГУ

Містер Ридахтор!

У Вінніпегу скінчився елекшен. Без ридію, телевіжен ясі наслунав аж мня вуха болят. У ситігалю машини рахували, а енджеї грали, якби война була. “Мейори, алдермани, скул трос-

ті, канцелмени, байло, фор — егенст . . .” то всьо було помішане, як горох з капустов. Тяжко мені фармарови з того всього знайти порядок і в своїй голові посигувати в єдну лайну. Голвік мня взяло заки я то всьо по-

лайнував. Найбільше ясі втішив, жи наш мейор Стіф Дзюба побив якогось там Керика на овер фифті тавзент голосів.

Я є дуже мет на того Керика, чого сі він пхас на мейора, коли не має ценсу. Лест тайм Керик мав тільки севен гандрет голосів, а Дзюба фифтінайн тавзент. І чого сі пхати? У Старому Краю казали: “коваль, коня кус, а жаба ногу наставляє . . .”

Я си дуже зичив, жиби Стіф Дзюба вийшов через аклямейшен. Стіфови тосі належит, бо він файний хлоп. Для вукраїнського народу то бувби великий горіп, жи наш Стіф вийшов через аклямейши. Англіки джентелмени і не пхалисі проти Дзюби, а наш хлоп захпавсі. Свій проти свого.

Джим з Причард євню казав мені, жи він на Керика поставив дабел віро, а Мері з Джарвес за-

маркувала єму на бальоті “5”.

Я теж не лайкую, жи наші люди пішли єден проти другого на алдерманів і скул тростів. Вони голоси розбили і комуністи скористали.

У Метро ми також програли. Чому? Чому?

Я простий фармар вам усім панам і політекерам у Вінніпегу кажу: Ви програли, бо вокраїнці не тримаютьсі купи. Не мають між собов кооперейшен. Єден є джелес на другого. Кужен хотівби бути майором і алдерманом. Нема кому наших людей полайнувати. Мусит бути такий Кумітет, жиби мав павер і авторитет і сказав: “Ю, Павль гов, а ю Нику підеш никст їр . . .”

Мусит бути єден фронт.

Я си мишлю, жи никст елекпен буде юш окей. Тільки слухайте адвайзу Сема Шила.

Да цол.

МОЯ МИСИС ЛІБЕРАЛКА

Містер Рихахтор!

Лест вік у петницу і суботу Ліберальна Партія мала свій Конвеншен у Вінніпегу. На Конвеншен поїхала моя мисис, бо треба Вам знати, жи вона завзята Лібералка. Я рахувати Кунсерват, бо я фармер, старий закунсервований

хлоп. Тримаюсі старого кунсервативного Календаря, їм кунсервоване месо, пю кунсервований карнейшен милк і їм всьо з кунсервованих кеників. Єдним словом я є райтру закунсервоване месо, п'ю кунсеря, але цала Канада є кунсервативна. Канадою руйнує Кун-

сервативний Губерман, нашою Манітобою також руйнують кунсервати. Але моя мисис на збитки всім є Лібералка. І що Ви їй зробите?

Я Вам скажу, чому вона є Лібералка. Вона всьо робить по ліберальному, така собі фріші донт кер, так всьо злегонька — її море по коліна...

Канада є фрі контрі, кужен тримаєсі такої політики, яку лайкує. Мій соні Джек є Сісієф, бо він робить у Сіенарого і належить до Юнії. Доня Джуді є Сошіял Кредитівка, бо вона тримає коноровий штор і всьо дає на кредит.

А тепер ведлуг Ліберальної Конвеншен. Отже дав я своїй мисис фю долярс на тикета і прайвет експенси і вона поїхала басом до Вінніпегу. Була там трі дейс і нині вернуласі бек і оповіла мені цалу сторію за Конвеншен:

— “Семі, наша Конвеншен винесла резолушен, жи на никст елекшен ми скинемо Кунсервативного Губермана. Наш Гест спікер Павль Мартін казав, жи Діфенбейкер смієсі з Лібералів, жи Ліберальнов Партиов руйнують три хлопі: ПІРСОН, МАРТІН і ПІКЕРС-ГІЛЛ. А вони собою представляють таке:

Пірсон — песиміст
Мартін — мізорота
Пікерсгілл — пенік

На тото всьо Павло Мартін відповів Діфенбейкерови, жи Кунсервативнов Партиов руйнують також три хлопі: ДІФЕНБЕЙКЕР, ФЛЕМІНГ І ГІС. А вони собою представляють таке:

Діфенбейкер — депрешен

Флемінг — фамблінг
Гіс — гістерія

У Канаді є рихтельна димохратія і є ружні партії і кри тикують навіть Губермана. У большувіків є дихтатура, є тільки една кумуністична партія. Цалов СССР руйнує один хлоп Хрущов. Там нема трох лідерів, як у Канаді, там нема трикутника, там єдин Микита.

Але Микиту можна також поділити на трі неймс: МИКИТА СЕРГІЄВИЧ ХРУЩОВ. А вони собою представляють таке:

Микита — мордерца
Сергієвич — сволоч
Хрущов — хам

Так то вложив, так написав, так воно пасує і так має бути. Да цол.

Гуд бай!

Я ДІСТАВ ПАКУНОК І ЛИСТ

Містер Ридахтор!

Я дістав найс летер і пакунок від своїх френдів з Давфіну. Вони мені пишуть:... “Дір Семі, — Гратулюємо Вам, жи Ви будучи Кунсервативі сталисі джентелменом для своєї мисис і пустили її поїхати у Вінніпег на Ліберал Конвеншен.

Як не було Вашої мисис в дома, то Ви, як кунсервований хлоп фор шюр випорожнили всі консервовані кеники. Ми є соррі для Вас і тому посилаємо Вам пакунок з кениками. Там знайдете кілька кеників порку, жи їх сам Діфенбейкер закунсервував і розіслав для всіх старців, жи би не голодували в часі его лідерства в Канаді. Від себе ми посилаємо свої законсервовані губи, але вони є дуже файні, тільки їх спробуйте... За решту вибачайте. Поживіться трохи й дальше будьте добрі для своєї мисис. Пускайте її на всі ліберальні мітінги і конвеншен. Ми би любили, жи би Ви лишили всьо кунсервативне їсти, бо то шкодить на живіт. Ми би любили, жи би Ви стали лібералом, так, як Ваша мисис. Бо то не є гуд у єднім гав зі мати дві партії. Хлоп і баба — то завсіди єдна партія...”

Моя Відповідь:

Мої Френди і чесні ліберальні Супортери з Давфіну!

Тенкю вері мач за найс летер і за пакунок. Ті консервовані кеники смакували не тільки мені, як рахувати консерватові, але їх фест заїдала моя мисис, хоць вона лібералка. Мій соні, хоць сісієфник, але губи зїв усі, а моя Джуді, сошіял кредитівка порку ніц не кушала, бо вона тримає лайну й не хоче бути феті. Вона з пакунку райдевей хопнула цигарети “Експорт”. Моя Джуді кури т, як старо крайовий швець. Уміє юш пускати дим носом, ротом і вухами. Таке то в Канаді сі діє...

А ведлуг політики, то найліпше триматисі тих, жи є горою. Колись за Австрії, як вибухла пірша святова війна і австріякі билісі з моцкалями, го ми питалісі жидів: — “Мошку, скажи, хто войну виграє?” — “Наші виграють” — відповів Мошко.— “Ну, а котрі то наші?” — “Ну, ті, жи виграють — то наші”!

Я також маю трохи жидівську голову. І даю гуд адвайс вокраїнцькому народові в Канаді: **Перед виборами голосуйте, супортуйте і вибирайте українцького кандидата, не є**

диференц, ци він консерват, ци ліберал (але не вибирайте соціяліста, ані комуніста). По виборах — тримайтеся тої партії, котра виграла, котра є горою.

Прошу всіх Читачів “Поступу”, жиби писали до Сема Шила, давали свої суджешен і давали мені гелпа писати ружні сторії в газеті. О. К.?

У СЕПТЕМБРІ ПОЧАВСЯ РУХ

Містер Ридактор!

Юш сі скінчили голидеї. На бічах, як замело, нікого нема. Лейки також опустіли, а кати чі юш позамикані. Сонце також юш не пече, а в ночі фрост томейтуси кусає. Фармері кінчат гарвест і зібрали юш свій крап. Тепер зачинають патейтоси копати.

Септембер дуже бизий місяць. Діти пішли бек ту скул. Тічери в школах учат, а місіони в парафіях місії проповідують.

Політикери є також дуже бизі. Микита Хрущов пускає одну гатомову бомбу за другов, як той кавбой на шові. Вітер заніс той гатомний сморід аж на мою фарму. Я відразу занюхав, жи то Хрущовом чути, бо смердів дьохоть помішаний з кукурудзов.

У Штицах якась гам “Карла” ковбоїв з Тексас виганяє. Видно юш, як казала Махтильда, на світ проходить Сомдорма і Гумора.

Пан - Біг хоче світ покарати, бо він юш цалком зіпсувався. Комуністична зараза розішлася по світу, як той дизіс. Треба той дизіс знищити, а тоді буде новий сьвіт і нові люди на землі. Так, як по потопленю світа було. Хіба сі люди покають і відречуться сатани - комунізму і станут вірно служити Христу.

У Берліні також є трабель. Микита поставив великий фенц без цалий Берлін і поділив геф - на половину. Микита стріляє з-за фенцу на американців, а німаки попід фенц утікають.

Штицкий президент Кеннеді шкробаєсі в потилицю і не знає, що з Микитов зробити. Микита сьмієсі в кулак і страшит гатомними бомбами.

Френч президент Де Голь має тробель зо свойов Альжиров і з Бізертов.

Так шорт енд світ сказавши, септембер є бизий місяць. В українцькому сьвіті є та-

кож бизі. “Канадійський Фармер” чіпивсі календаря, а православний “Вістник” чіпивсі пам’ятника Шевченка. Вони оба спихають всю вину на католиків. Ви, містер Ридахтор, дуже файну відповідь дали “Канадійському Фармерові”, жи то не є його бизнес мішатисі в церковні справи.

Ви, містер Ридахтор, повинні також відповісти православному “Вістникові” ведлук посвячення пам’ятника Шевченка. Вони пишут, жи їх Митрополит Іларіон пам’ятник святив, але пам’ятник не є посвячений. Я того не розумію.

Я тоді 9 джулая був у Вінніпегу під парламентом і видів цалу церемонію: Митрополит Іларіон тримав свій спіч і при кінці спічі він обернувсі до пам’ятника і почав руками

благословити і співучим голосом говорити: “Благословляється і освящається пам’ятник сей. . .”

Ведлук мого хлопського розуму, пам’ятник зівстав поблагословлений. “Вістник” пише, жи пам’ятник не є посвячений. Тому я сі так по простому питаю: чоґо то Митрополит Іларіон обертавсі до пам’ятника, вимахував руками і проказував слова посвячення? Ци то було фор шюр посвячення, ци то була тільки кумедія? Православні повинні признатисі або до одного, або до другого. . .

Я си так мишлю, а Ви, містер Ридахтор, відповідайте “Вістникові,” як самі знаете.

Да цол.

Гуд бай!

Ружні голідеї

Голідеї, лонґ-вікенди є юш райтру в Канаді. Але то сі тичить тих панів з міста, бо для фармерів не має вакейшен. Фармер мусить на поли робити і кужен день треба корови доїти. У місті є диференц. Як сі зачне симер, так зачинаютсі ружні вікенди: Шорт і лонґ-вікенди. Юш у фрайдей кужен сідає в гару і втікає з мі-

ста. Не дивитсі на спід зони, ані на трафік. Як є лакі то поїде далеко і буде мати лонґ-вікенд, а як не має лак, то єґо злапають монтаки і запластит файнд, або заїде в дич і буде мати ексідент — тоді такий гай буде мати шорт-вікенд.

Ружні люди мають ружні голідеї. Бікшати їдуть до А-

різони, а шмолшати до Вінніпег чи Гренд Бічу. Бідаки йдуть пішки до ситі-парку і дивляться на малпи. Ще є такі, які спендують свої голідеї на стріті, або в бір-парльорах.

Недавно два бандити втікли з джейлу з Брендону і мали лонг-вікенд у Вінніпегу. Їхали вони ружними гарами і стріляли з ружних ганів. Кужної півгодини вони були на нюсі в ридію і їх пікчери були на телевижен. Дістали бездурно гут паблициті. Всі поліцаї, всі монтаки і всі дедиктиви шукали за ними. Вони собі сиділи в гавзі на Бруклендс. Вони були геппі, жи ридію і телевижен зробили з них героїв і цалів гісторії Манітоби. Я си так мишлю, жи на никст лонг-вікенд появлятсі нові “гіро” з Пенетеншері, ци з Геденлі, бо кужен хоче мати паблициті і кужен хоче мати свій пікчер на фронт пейдж. Таку велику паблициті дістала в Англії Кристін Келлер. З тої “стрітгерл” репортери, телевиженмени зробили гіром. Вона дістала лаци моні і тепер поїде до Голивуд і буде “муві старр”. Такий то тепер світ настав. . . У Калгарах на стемпідах витали комедіянта Баб Гопа більше ніж президента Кеннеді чи крульову в Англії.

Ружні голодеї і лонг-вікенди мають ружні політикери. Микита Хрущов спендує свій

голідей на розмовах з червоними Чаенменами. Кажуть жи між тими двома кумуністами є якась велика диференц. Хрущов сі настрашив Чайни і собі счинчував нейм по чаенменски Ми-Ки-Ти-Ло Хру-Нью-Шек. Чаенмени казали, жи Микита мусит приїхати до Пекіну і там свій нейм офішіял перечинчувати. Микита зажадав жиби Мао-Тсе-Тунг перечинчував свій нейм на русский-ангельский: Мавтшатцев (чисто по русски значить “малчачь”! . . .) Штицкий президент Кеннеді не має ченсу відбувати свої лонг-вікенди в Штицах, бо его бадирують Нігри. Вони роблять кужен день демонстрейшен. Кажут, жи тих колор піпел навчили українці робити демонстрейшен. Кеннеді їздив на голідей до своїх айрішменів і до Джермен. Наші канадійські політикери не йдуть на голідеї, бо є бизі в парляменті. Пірсон має тробел з бюджетом, сошіял-кредитовці мають тробел з Каветом, а цала Канада має тробель з Квебеком. Єдні українці в Канаді не мають троблю, бо КУК розпустив своїх депутатів на голідей на три місяці від джуна до септембра. Ридахтори теж юш поїхали на голідеї. Всі вони будут свої пейди спендувати, а ми фармері, як звикле, голодею не будемо мати, але зато файний

крап будемо збирати. Хто ви-
грає то сі покаже в часі Крис-
мес - шапінгу.

Я не є кепський хлоп і Вам

всім голідейникам зичу лаки
енд геппі вакейшен.

“ПАРТІ ЛАЙН”

Містер Ридактор!

Як знаєте, я мешкаю на
фармах і маю телефон, жи сі
називає “парті лайн”. На мо-
ей лайні й петнадцять фарме-
рів, а кужен фармер має жін-
ку, а кужна жінка має дівку
— той цалий бонч хоче лязу-
вати телефон і вони є райт, бо
вони всі сидят на едній лайні.

Кажу Вам фор шюр нераз
треба чекати пів дня, жиби
злапати вільну лайну.

Едного разу мій бойсик був
сик. І я хотів заколувати дох-
тіра. Підношу раз ресівер, а
лайна бизі. Підношу другий
раз, лайна бизі. Підніс я ресі-
вер і слухаю, а то моя нейбор
Пирль розказує своїй кумі Лі-
ні, як вона має печи кейка. Во-
ни того кейка пекли на теле-
фоні биз цілі дві години. Я
кажу: — “Пліс Пирль, дай
мені свою лайну, бо то є е-
мердженсі, мій бойсик є
сик” . . .

— “Невер май, ци він сик,
ци не сик, я тепер маю імпорт-
тет конверзейшен з мойов гуд
френд Лінов”!

Вона мені лайни не дала і я
мусів цілі дві години коло те-
лефону чекати і куждих пять
мінут чекувати, ревісер підно-
сити, а мої сусідки стаді пек-
ли ще кейка. Мій бойсик по-
чав плакати, я вже був злий і
взяв за телефон і крикнув:
“Геравт баби з лайни, бо то є
емердженсі, як не злізете з
лайни, я заколую поліцію!!”

Баби сі поліції настрахали
і мені вільну лайну дали.

Як маєте парті лайн теле-
фон, то не можете сказати ніц
секретного, бо буде цале село
знати. Як телефон задзвонит
так зараз лапают всі за слу-
хавку, нема ружниці, ци то
був їх номбер ци номбер сусі-
ди. Една другій оповідає я-
кусь пльотку, всі слухають, а
пізніше телефонуют других і
так за едну годину цалий фар-
мерський дистрикт юш знає то-
ту едну пльотку. Спешіял мон-
дей рано ви сі можете дові-
дати на телефоні “гват вос
гепен ін да чирч”. Яке фадер
казане говорив, ци воно було
“шорт енд світі”, ци воно бу-

ло таке довге, жи всі люди спали. Ви сі довідаєте хто ходив до конфешен, але юш не можна довідатися, які гріхи він ци вона говорили. Але люди домірковуються ци хтось сі сповідає довго ци хтось коротко. Також оповідают по телефоні, хто кільки кинув на тацу. Ци кводра, нікля, дайма ци дуляра. Довідаєтесі там також де буде стек, шавер, де буде зимна а де горяча гарбатка, а найважніше довідаєтеся, яка лейді в яким капелюсі до церкви прийшла.

Тюстей оповідають про свій “вош дей” і про реслінг, жи сі дивили на нього в понеділок. В ружні дні, ружні ка-

валки собі розказують: про маркети, про шапінг, про денц і про партії.

Телефони грають тільки рано так аж лайни горячі. Вечер дивляться на телевижен і юш телефону не люзуют. Вечер найбільше люзуют телефон тінейджерс бойс і гірлс. Вони роблят собі без телефон ружні “апойтменти і дейти”.

Никст тайм я Вам годен написати ще щось цікавого про парті лайн телефон систем, тільки Вас прошу, при шліть мені єдного дуляра, жи би я видав книжку “Фані бук Сем Шило”! Окей?

Да цол

і гуд бай!

КОМЕДІАНТ НА ТЕЛЕВІЖЕН

Містер Ридактор!

Я є дуже сорі, жи мушу знов писати ще за того Микиту Хрущова. Я дістав лист від своїх френдів зі Штиців: з Філяделфії і Невйорку. Там були великі демонстрейшен проти Микити. Там не томейтуси, але бомби в гарі возили й кричали: “Хрущов мордер”, а де-хто не дослухав і кричав “мочиморда”. А газети з Москви написали, жи гамериканці кричали: “Хрущов модерний”. І

то фор шур правда, москалі хотіли показати світови “модерного” Микиту. Зробили з “хлопа пана”. Я си на кумедію надививсі на телевiжен. Домого гавзу прийшов Джан і ми ся дивили.

— Дивися Джан, — кажу — то найс шов, ліпший від Санта Класа.

Возили, водили Хрущова, як колись в Старім Краю, цигани медвідя. І він екзеклі до медведя - бурмила пасуе. Як тої

англік каже: “дац сейм стаел, сейм сайз”.

Жель ми було презедента Айзенгавра. Він, як си сів у гару між Микитом, а Микитихою, то так чувсі, як місяць між горами. Ви виділи ту пікчюру в газеті “трибіюні”. Від Микити, президинт сі відвернув зі встиду, жи такого си партнера запросив, а як сі обернув і подивівсі на мисис Микитиху, то сі фор шур перестрашив. Я си так думаю, попавсі ти бідний Айку в крупну компанію, мусиш тепер добре пріти. . .

Видів я тиж Хруцова між тими панамі в клубі, жи газети пишуть. Цалу годину він їм там казане говорив. А пізніше ті ридахтори давали му ружні квещен. І Микита відповідав, і добре їх цабанив. Але, як го запитали кілько він зі Сталіном вирізав людей, то знаєте, Микита так скочив, як попарений. Порснув так слинов, жи мало тюби не попалилісі в моїм телевіжені. Також сказав Микита тоді, як дали му Квещен за Гунгарію і чому він має назву “бучер з Будапешту”? Ой, він був злосний, як пес.

На гуд найт всім гамериканцям Микита сказав, жи він не тільки добрий бучер, але також погребник і жи капіталістам, які го запросили, він зробит найс фюнерал.

Як було всьо финиш, то той містер з телевіжен сказав, жи пірший раз в гісторії Гамерики, жи приїхав такий прімієр, який не зложив вінець на синотафі. Я си так мишлю, жи він боявсі, жиби Даллес не встав з гробу і не крикнув “геравт Хруцов з Гамерики!”

Найвенцей я сі насміяв, як у Невйорку Микита до тої Нейшем Ансамбляї говорив. Я сидів коло телевіжен і моя мисис. Я видів, як повно панів провадили того бурмила-медведя по сходах. Пізніше го посадили на таке крісло, де колись цисарева сиділа. Наш Микита си сів і пальцем си носа побтирав і до нового сута си вівтирав. Моя мисис, аж крикнула на цалий голос: “Шийман ю Микита!” Я її кажу, жи то для него не є шийм, бо він ціле життя смаркавсі руками, то годі так за один день счин-

чуватисі. В Старім Краю люди говорили: “І В Парижу, не зробив з вівса рижу”.

— А де мисис Хрущова? — питаю свої старої.

— Мисис Микита пішла форшур шапінг, бо нині в департамент шторі в бейсменті є сейл.

— Окей, стара, — кажу — може Микитиха купить для свого Микити хустинку до носса, жиби не робив встиду на цалий світ.

Як Микита йшов до середини між тих у Юнайтед Нейшен, то си плескав у долоні, як мала дитина. Колись мама, так дитину бавили, жиби не плакала і співала: “Тосі, тосі, підемо до Зосі, а від Зосі до Ганусі, у білім капелюсі”. Як скінчив Хрущов свій спіч, то також сам собі на кінець по-

плескав. Кажу до свої мисис: — Дивись, стара, се чистий циркус.

Завтра Микита їде до Голівуду. Там він повинен лишитисі, або в циркусі, або з Гарзаном і малпою Чітою в джунглях, або може попаде між артистів. Бо кажу вам, жи Хрущов то фирст клес комедіянт на цалий світ; чи то зі заду за куртиною, чи спереду куртини.

Такі шови на тиливіжен, як тепер з Микиткою і Микитихою, то варта шустку.

Гуд бай!

